

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Oracvla Metrica Iovis, Apollinis, Hecates, Serapidis, Et
Aliorvm deorum ac vatvm tam virorum quam feminarum**

Opsopäus, Johannes

Parisiis, 1599

Oracvla vetera

[urn:nbn:de:bsz:31-248498](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-248498)

ΧΡΗΣΜΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ

Διός, Απόλλωνος, Ερμού, Εκάτης,
Σαράπιδος, Ασκληπιῶ, καὶ ἄλλων
χρησιμολόγων ἀνδρῶν τε
καὶ γυναικῶν.

ORACULA VETERA

Jovis, Apollinis, Mercurij, Hecates,
Serapidis, Aesculapij, & aliorum
vatum tam virorum quam
feminarum.

Διὸς τῆς ἐν Δωδώνῃ.

Δάρεθ θεοὺς πείθῃ, καὶ ἀδίδιους βασιλῆας.

Αθιωαίοις.

Φερέζο δὲ Ἀρφόν τε πάρον, βωμοὶς τε θυώδεις
 Εὐμυρίδων, ὅτι χεῖρ Λακεδαιμονίους σ' ἰκέδωσα
 Δεεὶ πιεζομυρίους· τοῖς μὴ σὺ κίσηε σιδ' ἤρα,
 Μηδὲ ἰκέτας ἀδικῆν· ἰκέται δὲ ἱερεῖ τε καὶ ἀγνοῖ.

Πελοποννησίοις.

Στείχετε μισομυρίοι Σικελῶν Σαβρῖαια ἄσαι,
 Ἡδὲ Ἀβοειγνέων κοτύλιω, ἔνασος ὀχρήται
 Οἷς ἀιαμιχθῆντες, δικαίτῳ ἐκπέμψατε Φοῖβω,
 Καὶ κεφαλῆς Κροθίδῃ, καὶ τῷ πατρὶ πέμπετε Φῶτα.

Ἀλεξαιδρῶ τῶν Αἰτωλῶ.

Παιδοσίη τεκέλωνε, πολὺν ποτε λαὸν ὀλέσας.

I. I.

Ἀπόλλωνος τῆς Διδυμέως ἔς ἐν

Βραγχίδαις.

Περὶ ἑαυτῶ.

Ἡδὲδον μὲν ἐγὼ, ὃ δὲ ἀπέγραφε θεὸς Ὀμηρος.
 Ὡσεὶ σινέα νεκύων πιωθαγομυρίοις.

Χρυσοκέρωσ βλοσυροῖο Διωνύσοσ φερέπων Γαῖ,
 Βαίνων ὑλήεντα κατ' ἔρεα χεῖρ κραταῖη

Ράδδον

I.

Jouis Dodonæi.

Munera deos placant, & venerandos reges.

Atheniensibus.

*Cura Martium collem, arasque odoras
Eumenidum, quia oportet Lacedæmonios tibi sup-
Hasta pressos: hos ne tu confice ferro, (plices esse
Nec supplices viola. supplices namque sacrosancti.
Pelægis.*

*Pergite quærentes Siculorum Saturniam terram,
Atque Aboriginum Corylen, ubi insula vehitur:
Quibus permixti, decumas mittite Phæbo, (mina.
Et capita Saturno, & patri mittite virum siue lu-
Alexandro Ætolo.*

Pandosa triuertex, multum olim populum perdes.

I I.

Apollinis Dodonæi in Branchidis.

De seipso.

Cecini quidē ego, sed descripsit diuinus Homerus.

Sciscitantibus de nouem mortuis.

*Auricornis truculenti Dionysi famulus Pan,
Vadens syluosos per montes manu valida*

a ij

Virgam tenebat, altera vero argute flātē prehēde-
 Fistulā cauam, & nymphis animū mulcebat. (bat
 Acutū vero fistula canēs carmen, viros percellebat
 Lignicidas omnes. stupor vero tenuit inspicientes
 Demonis concitati horridum corpus furibundi.
 Et sane omnes corripuisset finis dira mortis,
 Nisi aduersus eum iram grauem in pectore gerens
 Diana agrestis cōpescuisset vires validas. (liatrix.
 Quā etiā oportet suppliciter orare, vt tibi sit auxi-
 Interroganti an iurandum sit exi-
 genti iusiurandum.

Matri quidem deorum cura sunt Titanidi Rheæ
 Tibiæ & tympanorū strepitus, & femineus cætus:
 Palladi autē bene galeata tumultus & pugna Bel-
 Et badijs canib. altos scopulorū per vertices (lonæ:
 Feras inmōtibus-pascētes insectari Dianæ virgini:
 Iunoni autē bene-sonāti mollis fusio aeris humidī:
 At segetē bene-crescētē nutrire aristas-ferentē Ce-
 Ifidi vero Phariæ iuxta fertilia fluenta Nili (veri:
 Querere furibūde suum maritū delicatū Osirim.

I I I.

Apollinis Ismenij.

Thebanis.

Oram caue lupi latebris insidias struens (deserit.
 Et tumultum Orchalidem, quem vulpes nunquam

Ράβδον ἔχεν, ἑτέρη δὲ λιγὺ πνείσσαι ἔμψπε
 Σύειχα γλαφυρῶν, νύμφησι ὄθυμόν ἔτελλε.
 Οξὺ δὲ σείξας μέλος, αἰέρας ἐποίησεν
 Υλοτόμοις πτόμας. θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Δαίμονος ὄρνυθός κρυερὸν δέμας οἰσρήεντος.
 Καὶ νύ κε πτόμας ἔμψπε τέλος κρυερὸ θανάτιο,
 Εἰ μὴ οἱ κῆτον αἶνον ἐνὶ στήθεσιν ἔχουσα
 Ἀρτεμις ἀρστέρη παῦσεν ἰδμεος κρατερῆσσι.
 Ἦν καὶ χεῖρ λίασεαδ', ἵνα σὺ γίγνοιτ' ἐπαρωγός.

Ερωτῶντι εἰ δὲ ὁμοῖα ἢ ἐπαγαρήντι τ' ὄρκον.

Μητέρι μὲν μακάρων μέλεται Τίλλωιδι Ρεῖη
 Αὐλοὶ καὶ τυμπάνων πάταροι, καὶ ψήλις ὁμιλός.
 Πηγάδι δ' ὑπὸ πύλαι μοῖοι καὶ δῆεις Εὐνοῖς.
 Καὶ βδελύγας σκυλάκεας βαθυσοπέλους αἰὰ πρῆνας,
 Θῆρας ὀρφονόμοις ἐλάειν Ἀητωῖδι κούρη.
 Ἥρη δ' ὑκελάδω μαλακῆ χύσις ἠέρος ὑψηῆς.
 Ληΐα δ' ὑδὸ δῆη κομέειν σαχυρόεσσα Διοῖ.
 Ἰσδι δ' αὖ Φαρήν γονίμοις πῶδ' ἠχάμασι Νείλου
 Μας δέειν οἰστροῖσιν ἐὼν πόσιν ἀβροῖν Οοσίην.

I I I.

Ἀπόλλωνος Ἰσμιλῆς.

Θηβαίοις.

Ἐξαπαλ πεφύλαξο λύκου καμάκεας δοκεύων
 Καὶ λόφον Ορχαλίδην, ὃν δῶκε πῆξ ἔποτε λείπει.

a iiij

Απόλλωνος Κλαίει τῆ σὺ
Κολοφῶνι.

Γεεὶ ἐαυτῷ.

Ἥλιος, ὦρος, Ὀσεις, ἀλάξ, Διόνυσος, Απόλλων,
Ὠραὶν καὶ χαρὰν Ἑσπέρης, ἀέμφον τε καὶ ὄμβρων,
Ἡοῖς καὶ νυκτὸς πολυαστέρης ἑὴν ἰα ναιμῶν,
Ζαφλεγέων ἀστρων βασιλίδι, ἠδ' ἀθάνατον πῦρ.

*

Αὐτοφυῆς, ἀδίδακτος, ἀμήτωρ, ἀστυφέλικτος,
Οὐώμα μηδὲ λόγῳ χωροῦ μῦθον, σὺ πειρῆν ἰαίων,
Τετῆθός· μικρὸ δ' ἦε μεεὶς ἀγγελοὶ ἡμῶν.

Συμρνάοις.

Τελομάχερες κῆνοι καὶ τελεχίς ἀῖδρες ἔσονται,
Οἱ Γάρον οἰκήσοισι παρ' ἑὸν ἱεροῖο Μέλητος.

V.

Απόλλωνος Μιλησίς.

Θνητὸς ἔλω καὶ Ἑρῆα, Ἐφὸς τερατώδεσιν ἔργοις,
Ἀλλ' ἔποδ' Ἐλδαίων κριτῶν ὄπλοισι Ἐνδαλώτεις,
Γόμφοις καὶ σκολόπεσι πικρὴν ἀνέτησε τελευτήν.

Πολύτη.

Ψυχὴ μὲν μέλει δ' δεσμοῖς παρὸς σῶμα κερσίζεται,
Φθαρτὰ νοῦσα πάντη, θνηταῖς ἀγγηδῶν εἰκός.

Ἡνίκα

I V.

Apollinis Clarij in Colophone.

De seipſo.

*Sol, Orus, Osiris, rex, Bacchus, Apollo, (brium,
 Tempeſtatū & temporum promus, ventorū & im-
 Aurora & noctis multum-stellata habenas regēs,
 Valde flāmātium aſtrorū rex, & immortalis ignis.*

*

*Ex-se-ortus, non-edoctus, sine-matre, inconcuſſus,
 Nomen ne verbo quidē capiendū, in igne habitās,
 Hoc deus est. modica autem Dei portio angeli nos.*

Smyrnæis.

*Ter beati illi & quater viri erunt,
 Qui Pagum habitabunt trans ſacrum Meletem.*

V.

Apollinis Mileſij.

*Mortalis erat ſecūdū carnē, sapiēs miraculoſis ope
 Sed ſub Chaldeis iudicib. armis cōprehēſus (ribus,
 Clavis & cruce amarum tolerauit ſinem.*

Polytæ.

*Anima quidē quoad vinculis cū corpore tenetur,
 Corruptibiles ſentiens paſſiones, mortalibus dolo-
 ribus cedit.*

a iiij

Cum vero solutionē humanā post corpus corruptū
 Celerrimam inuenerit, in aethera omnis fertur,
 Semper senectæ expers, manetq; in totū indomita.
 Primogenita enim hoc diuina disposuit prouidētia.

V I.

Apollinis Pythij in Delphis.

Atheniensibus.

O miseri, quid sedetis? linquens fuge ad extrema
 Domos, & urbis rotundæ altos vertices. (terra
 Neque enim caput manet firmiter, neque corpus,
 Neque pedes imi, neque manus, neq; quid mediæ
 Superest, sed neglecta omnia sunt. nā illā euertit
 Ignis & acer Mars, Syriagenem currum ugens,
 Multas uero & alias perdet arces, & nō tuā solam,
 Multasque immortalium ades seuo igni tradet,
 Quæ nunc sudore diffuentes sitæ sunt
 Metu percussæ. de summo autem recto
 Sanguis ater effusus est, prescius malorū necessitatis.
 Sed ite ex penetrati, & malis dissipate animum.

Iisdem.

Non potest Pallas Iouem olympium placare
 Supplicans multis precibus & cōsilio multo. (quās.
 Tibi uero hoc rursus uerbū dico, adamanti propin-
 Reliquis

Ηνίκα δ' ἀνδρῶσιν βροτέω μὲν σῶμα μύραθ' ἐν
 Ωκίστω ὄρηται, ἐς ἀγέρεα πᾶσα φορῆται
 Αἰὲν ἀγήραος ἔσται, μὲν δ' εἰς πᾶμπῶμα ἀτειρήσ.
 Πρωτόγονος γὰρ τὸ τοιοῦτον διέταξε παρθέναια.

V I.

Απόλλωνος Πυθίης ἔκ' ἐν Δηφοῖς.

Αἰθιαίοις.

Ω μέλεοι, τί κ' ἔσθασθε; λιπῶν φθῶν ἔρατα γαίης
 Δώματα καὶ πόλιος Ἐρχοφθόος ἀκρεα κερύωα.
 Οὔτε γὰρ ἡ κεφαλὴ μὲν ἐμπέδον, ἔτε δ' σῶμα,
 Οὔτε πόδες νέατοι, ἔτ' ὦν χέρεσ, ἔτε τι μέσσης
 Λείπεται, ἀλλ' ἀζηλα πέλε. καὶ γὰρ μιν ἐρείπει
 Γύρ τε καὶ οἷζις Ἀρης, συειγήμες ἄρμα διώκων.
 Πολλὰ δὲ κάλλ' ἀπολέσ' πυργώματα, καὶ τὸ σὸν οἶον.
 Πολλοὺς δ' ἀθανάτων νηοὺς μαλερῶν πυρὶ δάσει,
 Οἱ που νῦν ἰδραῖτι ρεῖθμῶν ἐσθήκασι,
 Δείματ' παλλόμῶν καὶ δ' ἀκροῦσ' οὐροῖσιν
 Αἷμα μέλαν χέχρηται, παρσιδὸν κακότητος ἀνάγκης.
 Ἀλλ' ἴτον δ' ἀδύτσιο, κακοῖσιν δ' ἔπι κίδνατε θυμόν.

Τοῖς ἀλβίοις.

Οὐ δυνάσται Γαλαῖς Δί' Ὀλύμπιον ἔξιλασάσθαι,
 Λισομύη πολλοῖσι λόγῃσι καὶ μήτιδι πυκνῇ.
 Σοὶ ἢ πόσ' αὐτὶς ἔπος ἐρέω, ἀδάμαντι πελάσας.

Τῶν δῆϊων γδ δῆισκευμένων ὅσα Κέκροπος ἕρεθ
 Ἐντὸς ἔχει, κευθμῶν τε Κιθααρῶνος Ζαθέοιο,
 Τέχος Τειτοχρῆς ξύλινον διδοῖ δ' ἄρ' ὄπα Ζεὺς
 Μοιῶον δ' ἄπορθητον τελέθει· τὸ σε τέκνα τ' ὀνήσει.
 Μὴ δ' οὖν ἰπποσιώωω τε μύθῳ καὶ πεζῶν ἰόντα
 Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου φρατῶν ἦσυχος, δὴλ' ἰπποχρῆν,
 Νῶτον ἔπιπρέψας· ἐπὶ τοι κατὰ κἀντίος ἔασι.
 Ω θεῖη Σαλαμῖς, δ' ὀπλῆς δ' οὐ τέκνα γυναικῶν,
 Ἡππου σκιδναμύης Δημήτερος, ἢ Γυνιάσης.

Αθιωαίοις.

Λοιμοῦ καὶ λιμοῦ τέλος ἔσσεσθαι, ἡὲν ἑαυτῶν
 Σώματ' ἀπὸ κλήρου ἄρρεν καὶ θήλυ νέμῃτε
 Μίνωι, εἰς δ' ἄα δῖαν ἀποσέλλοιτες, ἀμοιβῶν.
 Τῶν ἀδίκων ἔργων· ἔτω θεοσίλαος ἔσθαι.

Ἦϊς ἀδῖς.

Εἴκοσι τρεῖς παρὰ κωὸς, καὶ εἴκοσι τρεῖς μετέπειτα,
 Οἴκη δ' ἠ σικερῶ Διοιύσω, χεῖρα δ' ἰατρῶ.

Αἰγῆι.

Ἀσχοῦ τὸν παρ' ὄχοντα πόδα, μέγα φέρτατε λαῶν,
 Μὴ λύσης παρὶν δ' ἡμῶν Αθιωῶν εἰσαφικέασθαι.

Αἰγιῶσι.

Ἰππων Θεσσαλικῶν, Λακεδαμονίω τε γυναικῶν,
 Ἄνδρας θ' οἱ πίνουσι ὕδωρ καλῆς Ἀρεφούσης.
 Ἄλλ' ἐπὶ καὶ τῶν εἰσὶν ἀμείνονες, οἵτε μεσηγὺ
 Τίρμωδος ναῖοσι καὶ Ἀρχαδῆς πολυμήλου,

Αργείοις

Reliquis namque captis quæ Cecropis limes
 Intus habet, penetraleque Cithæronis sacrosancti,
 Murum Tritonia ligneum dat late-vidēs Iupiter.
 Solus q̄ inexpugnabilis sit: is tibi liberisq; proderit.
 Ne autē tu equitatū expecta & pedibus veniētem
 Magnum a cōtinente exercitū quietus, sed recede
 Tergo obuerso. etiam tibi aliquando aduersus eris.
 O diuina Salamis, perdes autē tu filios mulierum
 Videlicet dissipata Cerere, aut congregata.

Atheniensibus.

Pestis & famis finis erit, siquidem vestra
 Corpora per sortem, masculeū & femineum, detis
 Minoi, in mare diuinum mittentes, pœnam
 Iniustorum operum: sic deus propitius erit.

Iisdem.

Viginti dies ante canem, & viginti post
 Domo in umbrosa Dionysō utimini medico.

Ægeō.

Vtris prominētem pedem, multū optime populorū,
 Ne soluas, priusquā ad plebē Athenarū peruenias.

Ægiensibus.

Equam Thessalicam, Lacedæmoniāque mulierem,
 Virosque qui bibunt aquam pulchræ Arethusa.
 Sed etiam his sunt præstantiores, qui inter
 Tirynthem habitāt & Arcadiā ouibus-abūdantē,

*Argiui lineis-thoracibus, stimuli belli.
Vos vero Argienses neque tertij, neque quarti,
Neque duodecimi, neque in precio, neque in numero vlllo.*

*Æsopo fabularum scriptori sciscitanti
de diuitiis.*

*Si medium possederis Corinthi & Sicyonis.
Alexandro.*

*Æacide caue ne venias ad Acherusiam aquam,
Pandosiamque: quia tibi mors fato destinata est.
Amphiçtyonibus.*

*Non ante huius urbis euertetur turrim captam
Quam & meum lucum cœruleis-oculis Amphitrites
Vnda alluat resonans per nigrum pontum.
Antiocho Pario.*

*Antioche in Thasum veni, & habita celebrē insulam.
Apollophani Arcadi.*

*O magnum gaudium hominibus germinas Æsculapi cunctis,
Quem Phlegyeis peperit mihi venere mista
Amabilis Coronis in aspera Epidauro.
Argiuis.*

*Inuise finitimis, dilecte immortalibus dijs,
Intus hastam-pratensam habens, cautus sede,
Et caput tuere: caput autem corpus seruabit.*

Argiuis

Αργῆοι λινοθήρηκες κέντρα πολέμοιο.
 Ὑμῆς δ' Αἰγίεες ἔτε τρίτοι, ἔτε τέταρτοι,
 Οὔτε δυωδέκατοι, ἔτ' ἐν λόγῳ, ἔτ' ἐν ζῆθμῳ.
 Αἰσώπω τὰ μύθογράφῳ χρωμῶ
 ὡς ἐπὶ πλῆτου.

Εἰ δ' μέσον κτήσατο Κοεῖνθου καὶ Σικυῶνος.

Αλεξάνδρῳ.

Αἰακίδα παρφυλάξαι μόλῃν Αχαιεύσιον ὕδαρ,
 Γαιδοσίλῳ θ', ὅτι τοῖ θάνατος περὶ φερμῶς ἔβη.

Αμφικτύοισιν.

Οὐ φρὴν τῆσδε πόλιος ἐρείψετε πύργον ἐλόντες,
 Γρεῖν καὶ ἐμῷ τεμνῆ κυναῶπιδος Αμφιτείτης
 Κῦμα ποπκλύζη, κελαιδιῷ ἔπι οἴνοπα Φόντον.

Αντίχῳ τὰ Γαρίῳ.

Αντίχ' εἰς Θάσον ἐλθε, καὶ οἶκει Δικλέα νῆσον.

Απολλοφανὲς Ἀρχάδι.

Ὡ μέγα χάρμα βροτοῖς βλαστῶν Ασκληπιέ πᾶσιν·
 Ὀν Φλεγυπὶς ἐπικλεῖν ἐμῇ φιλότῃ μιγῆστα
 Ἰμερέεα Κορωνίς ἐπὶ κραναῇ Ἐπιδαύρῳ.

Αργείοισι.

Ἐλθρὲ παρκελιόνασι, φίλ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Εἶσω τὸν παρβόλαμον ἔχων, πεφυλαγμένος ἦσο,
 Καὶ κεφαλῆν πεφυλάξο. κάρη δὲ δ' ὄσῳ ματρώσει.

Αργείοισι καὶ Μιλησίοισι.

Αλλ' ὅτ' ἄν ἡγήσῃσιν τὸν δ' ὄρνεον νικήσασα
 Εξέλθῃ, καὶ κῦδος εἰς Ἀργείοισιν ἄρῃται,
 Πολλὰς Ἀργείων ἀμφιδρυφέας τότε θήσει.
 Ὡς ποτὲ τις ἐρέει καὶ ἐπ' ἐσσομένων ἀνθρώπων,
 Διγνὸς ὄφεις τελέλικτος ἀπώλετο δουρὶ δαμασθεῖς.

Αειδήμων βασιλεῦ.

Τοῖς τελέποδας παρὲν βωμῶν Ἰθωμάτα Διὶ παρθέτως
 Στήσασαι δεκάδων χρυθιμὸν δις πέντε, δίδωσι
 Σὺν κῦδει πολέμου γαῖαν Μεσσηνίδα δαίμων.
 Ζεὺς γὰρ ἐνθ' ὄρατος ἀπάτη δέ σε παρῶδε τίθησι,
 Ἡ τ' ὀπίσω τίσις ἐστὶ, καὶ εὖ θεὸν ὄξα πατρῴης.
 Ἐρδ' ὄσ' ἴπῃ ὁ χρεῶν. αἴτη δὲ δήμοισι παρὲν δήλων.

Αεισοδήμων.

Κῦδος εἰς πολέμοιο διδοὶ θεός· ἀλλ' ἀπάταισι
 Φεάξ, μὴ Σπάρτης δόλιος λόγος ἐλθρὸς ἀνέλθῃ
 Κρείσσων. ἢ γὰρ Ἀρης κείνων ἀήρεα τεύχη,
 Καὶ τε χορῶν γεφαιώμα πικροῖς οἰκήτορας ἐξεί
 Τῶν δύο σὺν τυχίαις χρυσῶν λόχου ὄξαναδιώτων.
 Οὐ παρῶδε ἢ τέλος τόδ' ἐπόψεται ἰερόν ἡμῶν,
 Γεῖν τὰ πάραλλα φύσιν τόξων * χρεῶν ἀφίκτηται.

Αεισομάχων τὰς Αειδαίης.

Νίκιεν εἰς φαίμοισι θεοὶ δι' ὀδδίο γεννηθέντων.

Ἀρχαίσι.

Ἐστὶ Μαυρολήν δεσχεῖμερος, ἔνθα τε κήται

Ἀρχαίσι,

Argiuis & Milesiis.

*Sed cum femina marem victrix
Expulerit, & gloriam inter Achinos retulerit,
Multas Argiuarum luctuosas tum reddet.
Vt olim quis dicat etiam inter futuros viros,
Seuus serpens ter-conuolutus perijt hasta domitus.*

Aristemo regi.

*Tripodas circa aram Ithomai Iouis primo
Statuētibus decadum numero bis quinque, dat his
Cum gloria belli terram Messeniam deus.
Iupiter enim adnuuit ita. fraus autem te ante ponit,
Et postea ultio est: neque deum fefelleris.
Fac uti fatum iubet. noxa autem alijs ante alios.*

Aristodemo.

*Gloriam tibi belli dat deus: sed fraudibus
Cauere ne Sparta dolosa cohors inimica euadat
Superior. etenim Mars illorum apta arma
Et chororum corona amarus incolas habebit,
Duob. e cōgressibus occulti agminis emergentibus.
Non prius autem finem hunc aspiciet sacra dies
Quam gemini natura * ad fatum redierint.*

Aristomacho Aridæi.

*Victoriam tibi monstrant dij per via angustias.
Arcadibus.*

Est autem Manalia gelu-infesta, ubi iacet

*Arcas, a quo sane omnes cognomine vocantur.
Huc te ego iubeo vadere, & lato animo
Arcada sublatum deducere in urbem amabilem,
In qua triniium, & quadriuium, & quinquiniium.
Hic certe lucum sacrificiaque Arcadi facito.*

Archia Corinthio.

*Ortygia quaedam iacet in aeriformi ponto,
Trinacriam supra, ubi Alphei os scaturit
Mistum fontibus reciproca Arethusa.*

Archia Syracusio & Mysce-
lo Achiuo.

*Regionis & urbis incolam populum habentes,
Venitis rogaturi Phæbum, quam terram adeatis.
Verum age, consultate bonorum utrum eligatis,
Copiam ut habeatis opum, an iucundissimam sanitatem.*

Astypalæensibus.

*Vltimus heroum Cleomedes Astypalæus,
Quem sacrificijs honorate ut non amplius mortalem
existentem.*

Achæis.

*Terræ Pelopis incolæ & Achæidos, quando Pytho
Venitis rogaturi, quomodo urbs capiatur.
Verum agite, obseruate, pars quanta die quolibet
Ciuium bibentium seruat urbem, aut bibit.
Sic namque ceperitis Phanan turritum vicum.*

Attalo

Αρχάς, ἀφ' ἧ δὴ πρόμυτες ὀπίκηναι καλέονται.
 Ἐθά σ' ἐγὼ κέλωμαι αἰχλῆν, καὶ ὄφρονι θυμῷ
 Ἀρκάδι ἀφραμόμοις κατὰ γῆν ἐς ἄστυραννόν,
 Οὐ τεύχοδος καὶ τεύχοδος καὶ πεντακέλευθος,
 Ἐθά τε δὴ τέμνός τε θυλάς τ' Ἀρκάδι τὸ βύχην.

Ἀρχία Κορινθία.

Ορτυγίη τις κήται ἐν πέρσῃ δέει πόντω,
 Θεσσακίης καθύπερθεν, ἢν Ἀλφειῶ σόμα βλύξῃ,
 Μισορόμνον πηγῆς δειπείης Ἀρεθούσης.

Ἀρχία Συρακοισίῳ καὶ Μυσκέ-
 λῳ Ἀχαιῶ.

Χώρας καὶ πόλεως οἰκήτορα λαὸν ἔχοντες,
 Ἠλθετ' ἐρησόμνοι Φοῖβον, τίνα γαίην ἴκησθε.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ φερίζεσθε ἀγαθῶν πότρεθν κεν ἔλοισθε,
 Πλοῦτον ἔχην κτεανῶν, ἢ τερπινόσῃ τῷ ὑγίαν.

Ἀστυπαλαῖοι.

Ὑσαῖος ἡρώων Κλεομήδης Ἀστυπαλαίος
 Οἰθησάσῃσι πιαῖθ' ὡς μηκέτι θνητὸν εἶοντα.

Ἀχαιοῖς.

Γῆς Πέλοπος ναέται καὶ Ἀχαιίδος, ὅππότε Πυθῶ
 Ἠλθετε πλοσόμνοι ὡς κε πτολίεθρον ἔλητε.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ φερίζεσθε, λάχος πόσον ἤμῃρ ἔχασον
 Λαῶν πινόντων ῥύεται πόλιν, ἠδὲ πέπτωκεν.
 Οὕτω γὰρ κεν ἔλοιτε Φαιαὴν πυργήρεα κόμην.

6

Αἰάλας τῶν μεγάλων.

Θάρσει Τυμάρκωρος, ἕξας βασιλίδαι τιμῶν,
Καὶ παίδων παῖδες, τούτων γε μὲν σέκετι παῖδες.

Αὐγύστω.

Γαῖς Εβραῖος κέλεται με, θεοῖς μακάρων ἀνάστων,
Τοῖδε δόμον περιλιπεῖν, καὶ ἀίδυλον αὐτῆς ἰκέσθαι.
Λοιπὸν ἀπίτη σιγῶν ἐκ βωμῶν ἡμετέρων.

Βακχιάδῃσι.

Αἰετὸς ἐν πέτρῃσι κύβη, τέξῃ δ' ἰέοντα
Καρτερόν, ὠμῆσι γὰρ πολλῶν δ' ἑσπέρων ἰσχυράτα λύσει.
Ταῦτά νιν δ' φράζεσθε Κορίνθιοι, οἱ περὶ κελύων
Περὶ γὰρ οἰκίσθε καὶ ὄφρουέοντα Κόρινθον.

Βάτῃ.

Βάτῃ, ὅτι φωνῶν ἦλθες· ἀναλξ δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων
Ἐς Λιβύην πέμπει μηλοθύρον οἰκιστῆρα.

Τῷς ἀμφὶ τὸν Βάτῃον.

Ἄστυ ἐμεδ Λιβύην μηλοθύρον οἶδας ἀμεινον,
Μὴ ἐλθῶν· ἐλθόντος ἀγρὸν ἀγαμασίβητος σέδ.

Γλαύκῃ.

Γλαῦκ' Ἐπικουδεῖδη, ὅ μὲν αὐτίκα κέρδιον ἔστω,
Ὀρκῶν νικῆσαι, καὶ χεῖρα μακρὰ λήϊστασθαι.
Ὀμνυ' ἐπεὶ θάνατος γε καὶ δ' ὄρκον μὲν ἀνδρα.
Ἄλλ' ὄρκου παῖς ἔστιν ἀνώμμος, ἐδ' ἐπὶ χεῖρας,
Οὐδὲ πόδες· κραμπὸς δὲ μετέρχεται, εἰσὶ κε πᾶσαν
Συμμίψας ὀλέσει γημεῖν, καὶ οἶκον ἀπώματα.

Ἄνδρῳ

Attalo magno.

Bono animo es Tauricorne, potieris honore regio,
Et filiorum filij, sed horum non item filij.

Augusto.

Puer Hebraeus iubet me, dijs beatis imperans,
Hanc adem relinquere, & in Orcum redire.
Iam abito tacitus ab aris nostris.

Bacchiadis.

Aquila in petris concipit, pariet vero leonem
Robustum, seuum: multorumque genua resoluet.
Hac igitur bene cōsiderate Corinthij, q̄ circa pul-
Pirenen habitatis, & verticosam Corinthū. (chrā

Batto.

Batte propter vocē venis. rex aut te Phæb. Apollo
In Libyam mittit ouium-nutricem habitatorem.

Batti comitibus.

Vrbem Libyam ouium-nutricem nosti me melius
Nō profectus. profecti valde mirabor sapiētā tuā.

Glauco.

Glauce Epicydides, id quidem mox utilius sic,
Iuramento vincere, & pecuniam prædari.
Iura, q̄ amoris etiā iurata-bene-servatē manet virū.
At horci fili⁹ est sine-nomine, cui neq; sunt manus,
Neq; pedes: celer autem aduenit, quousque omnem
Corripiens perdidit prolem, & domum cunctam.

b ij

Viri vero religioſe-iurātis ſtirps poſtea beator eſt.
Dardano.

*In vrbe quam cōdetis, dijs cultū incorruptū ſemper
Statues, & obſervantia coles, ſacrisque chorisque.
Nam dum hæc venerāda in veſtra regione fuerint
Dona Iouis virginis, coniugis tuæ, iſta vrbs tibi
Erit inexpugnabilis in perpetuum omnes dies.*

Delo inſulæ.

Mouebo & Delum, immobilem licet exiſtens.
Diogenis patri.

*Deſinet filius tuus amare, ubi leui adoleſcentia
Veneris deſiderato conflagrarit eius animus æſtro.
Iram itaque mitiga triſtem, neque augeto
Prohibendo. Agis enim contraria tuis rationibus.
Si vero ad trāqllitatē veneris, obliuiſcetur celeriter
Amorū, & ſobrius factus turpē remittet impetum.*

Græcis.

*Quicumq; vero in Libyā periucūdā venerit poſt
Terrā diuiſā, in poſterū hūc aliqñ, dico, pœnitebit.*

Ergino.

*Ergine Clymeni fili Preſboniadæ,
Sero veniſti prolem quærens, ſed etiam nunc
Temoni vetulo nouum pratendito apicem.*

Eetioni.

Eetion, nemo te honorat multo-honore-dignum.
Labda

Ἀνδρὸς δὲ Διόρχου χυρὴ μετόπιαν ἀμείνων.

Δαρδάνω.

Εἰς πόλιν ἡ κτίσθητε, θεοῖς σέβας ἀφῆτον αἰεὶ
Θῆναι, καὶ φυλακῆς τε σέβην, θυσίαις τε χοροῖς τε.
Εὐτ' αἰ γὰρ ἄδε σεμνὰ καθ' ὑμετέραν χῶρον ἢ
Δάρεα Διὸς κούρης δῆόχου σέθεν, ἢ δὲ πόλις σοι
Ἐσα ἀπόρητος τὸν αἰεὶ χρόνον ἡμῶντα πύματα.

Δηλῶ νήσω.

Κινήσω καὶ Δῆλον, ἀκίνητόν τ' ἔεσαν.

τῶ Διοχμοῖς πατεῖ.

Λήξει πάς σὸς ἔρωτος, ὅτ' αὖ κούφῃ νεότητι
Κύπριδος ἰμερῶντι κατὰ φλεγγὴ φρένας οἴστω.
Οργῶν οὖν κρηῖνον ἀμειδέα, μηδ' ἔπιτείνων
Κωλύων. πρῶσσις γὰρ ἐναντία σοῖσι λογιμοῖς.
Ἦν δὲ ἐφ' ἡσυχίῳ ἔλθης, λήθην ἄχος ἔξει
Φίλτρων, καὶ νήφας ἀγρῶν κατὰ παύσεται ὄρμηϊς.

Ἐλλοισι.

Ὅς δὲ κεν ἐς Λιβύῳ πολυήρατον ὕπερον ἔλθῃ
Γὰς ἀναδαγομῆας, μετὰ οἱ πόκα φαμὶ μελήσειν.

Εργίνω.

Εργίνε Κλυμῆροιο παῖ Γρεσωνιάδαο,
Ὅψ' ἦλθες χυρῶν διζήμμος, δὴλ' ἐπὶ καὶ νῦν
Ἰσοβοῆι χροτὶ νέω ποτίσθημε κερῶνιν.

Ἡεπίων.

Ἡεπίων, ἔ τίς σε τίς πολύτιμον ἔόντα.

b ij

Λάβδα κύνε, τέξτε ὄλοι Έρχον· ἐν δὲ πεσειῖται
 Ἀνδράσι μουναρχοισι, δικαίωσει ἢ Κόεμνον.

Θασίοις.

Εἰς πάβω Φυγάδας κατὰγων Δήμηβαν ἀμήσεις.
 Ἦς ἀβίς.

Θαγγίω δὲ ἄμνητον ἀφήκατε ἢ μέγρον ὕμειον.

Θεμισοκλῆ.

Μή μοι Περσῆος σκύλων καὶ Εικαλλέα κέσμον
 Νηῶ ἐλθαβθῆς· οἶκον δὲ ἀπόπεμπε Ἰάχισα.

Θεσαλοῖς.

Λεὐκρά τέ μοι σκίοῖθα μέλες, καὶ Ἀλήσιον ἔδασ,
 Καί μοι τῷ Σκεδάσθ μέλετον δισπεντέε κύνε.
 Εἴητα μάχη πολύδακρῖς ἐσφῆχεται· ὅσθ' ἐπὶς αὐτῶ
 Φεάσεται αἰθροῖτων, πρὶν κούριον ἀγλαὸν ἦσιω
 Δωριέες ὀλέσωσ', ὅττω ἀῖσιμον ἤμωρ ἐπέλεθη.
 Τεβῆκι δὲ ἐστὶ Κερηαὸς δῆλῶσιμος, δῆλοτε δὲ ἔχ.

Θησῆ.

Αἰγείδη Θησεῦ Γῆλθῆδος ἐκρηνε κούρις,
 Πολλαῖς τοι πολίεσι πατὴρ ἐμὸς ἐλκατέθηκε
 Τέρμαθα καὶ κλωσῆρας ἐν ὑμετέρῳ πτολιέθρα.
 Ἀλλὰ σὺ μήτι λίω πεπονηδρός ἐνδοθι θυμόν
 Βελδύθ· ἀσκήσ γδ ἐν οἴδμασι ποντοπορδύση.

Καρίτω.

Χείρωνος Φίλε τέκνον ἀγακλυτοῖο Καρίτω,

Γήλιον

*Labda utero fert, pariet autem saxum pernicio-
sum, & incidet*

In viros monarchas, iudicabitque Corinthum.

Thasiis.

In patriam exules reducens, Cererem metes.

Iisdem.

Theagenem obliuioni traditum dimisistis magnum

Themistocli. (vestrum.

Ne mihi Persei spoliolum perpulcrum ornatum

In templum ponas: domum sed mitte citissime.

Thessalis.

Leuctra mihi umbrosa cura sunt, & Alesiū solū,

Et mihi Scedasi cura sunt luctuosa puella.

Illic pugna lachrymosa oboritur. neque quis illam

Memorabit hominū, anteq̄ puellā praestantē atate

Dores perdiderint, quando fatalis dies aduenerit.

Tūc vero erit Cereffus expugnabilis, alias autē nō.

Theseo.

Ægida Theseu Pittheide nate puella,

Multis urbibus pater meus constituit

Fines & stamina in vestro oppido.

At tu prudentia valde exercitatus intra animum

Cōsulta. vter enim in fluctib. per-mare-iactaberis.

Caristo.

Chironis dilecte fili percelebris Cariste,

b iij

*Pelion prius-relinquens, in Eubœæ verticem veni
Hic sacram regionem condere tibi in fatis est.
Sed ito, nec amplius cunctare.*

Cirrhæis.

*Non prius urbis deicietis turrim captam,
Quam meum templum glaucæ Amphitrites
Fluctus alluat, resonans in nigrum mare.*

Cnidiis.

*Isthmum nec turribus munite, nec fodite.
Iupiter namque statuisset insulam, si voluisset.*

Cretensibus.

*Phæsti & Tarenti incola, Dique multiflui,
Pythicam iubeo perficere Phœbi lustrationem
Sacratos, quo Cretam cohabitatis,
Opes non patrijs legibus & Iouem venerantes.*

Crælo Lydorum regi.

*Noui autē ego arenæ numerū, & mensurā maris,
Et surdum intelligo, & non loquentem audio.
Odor mihi ad præcordia venit fortis quasi testudi-
Coctæ in aheno cum agninis carnibus. (nis
Cui æs quidem substratum est, æs vero superstat.*

Eidem.

Cræsus Halyn transiēs, magnum regnū dissoluet.

Eidem.

At cum semi-asinus rex Medis fuerit,

Tunc

Γήλιον ἐκπρωγλιπῶν, Εὐβοίας ἄκρον ἴκεσθαι.
 Εἰθ' ἱεράν γέρας κτίζην σοὶ θεσφατὸν ἔστιν.
 Ἀλλ' ἴθι, μηκέτι μέλλε.

Κίρραίοις.

Οὐ γὰρ τῆς πόλεως ἔρριψετε πυρρὸν ἐλόντες,
 Γεῖν κεν ἐμῷ τελευτῆ κυκλώπιδος Ἀμφιπέιτης
 Κῦμα ποικιλύχοι, κελευδοῦ ἔπι οἴνοπα πόντον.

Κυθίοις.

Ιαθμὸν δὲ μὴ πυρρῶτε, μηδ' ὀρούσατε.
 Ζεὺς γὰρ ἔειπκε νῆσον, εἶκ' ἐβύλετο.

Κρησί.

Φαισῶ καὶ Τάραξ ναέται, Δίε τε πολύρρη,
 Πυθῶν κέλευμα τελέην Φοίβοιο καθαρμὸν
 Εὐαγέοντα, ὅπως Κρήτιω κετομαετῆτε,
 Ολβον μὴ πατείοισι νόμοις καὶ Ζεῦα σέβοντες.

Κροῖσσι τῶν Λυδῶν βασιλῆς.

Οἶδα δὲ ἐγὼ ψάμμιστ' ἄριθμὸν, καὶ μέτρα θαλάσσης,
 Καὶ κωφῶ στυγίημι, καὶ ἔφωφοντος ἀκούω.
 Οδμὴ μὲ εἰς Φρένας ἦλθε κρατερὴ οἶα χελώνης
 Εφορδύης ἐν χαλκῶ ἄμ' ἄρνείοισι κρέεσιν.
 Η χαλκὸς μὲν ὑπέστρωται, χαλκὸν δὲ ὀπίεσται.
 τῶν αὐτῶν.

Κροῖσσις Ἀλιω δ' ἑβασὶς μεγάλῃσι ἄρχῃ καὶ ἀλύσει.
 τῶν αὐτῶν.

Ἀλλ' ὁπότ' ἐμ' ἡμίονος βασιλῆς Μήδδοισι γήηται,

Καὶ τότε Λυδὲ ποδαβρὲ πολυψηφίδα παρ' Ἑρμῶν
Φύλαξ· μηδὲ μύθην, μηδ' αἰδ' ἔσθαι κακὸς εἶναι.

ταῦτ' αὐτὰ Κερίσση.

Λυδὲ γῆρος, πολλῶν βασιλῶν, μέγα ἠπίε Κερίσση,
Μὴ βέλθῃ πολὺ δάκτων ἴλω αἰὰ δάουσι ἀκούων
Παιδὸς φηγεγομῶν. τόδε σοὶ πολὺ λώϊον ἀμφὶς
Ἐμμεναί. αὐδήσει γὰρ ἐν ἡματι πρῶτον αἰόλωρα.

Κυφέλω.

Ολβίος εἶσι αἰὴρ ὅς ἐμὸν δόμον ἐσκαίραϊναι,
Κυφέλος Ηετίδης, βασιλῆς κληνοῖο Κοεύτου,
Αὐτὸς, καὶ παῖδες· παῖδων γε μὴν σὸς κέτι παῖδες.

Λακεδαίμονιαι.

Ἀρκαδίω μ' αἰτεῖς, μέγα μ' αἰτεῖς· ἔτι δάσω.
Πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βόλανηφάροι ἄνδρες ἔασιν,
Οἱ σ' ἀποκαλύσοισιν. ἐγὼ δέ σοι ἔπι μεγάρω.
Δάσω τοι Τεγέω ποσάκροτον ὀρχήσασθαι,
Καὶ χαλὸν πεδίον χροῖω ἀγαμέμνησασθαι.

σοὶ αὐτοῖς.

Ἔστι τις Ἀρκαδίας Τεγέη λαβρῶ ἐνὶ χώρῃ,
Ἐνθ' αἴεμοι πνεύσοι δύο κρατερῆς ἕσθ' αἰδέγνης,
Καὶ τύπος ἀντίτυπος, καὶ πῆμ' ὅτι πῆματι κέσται,
Ἐνθ' Ἀγαμεμνονίδω κατέχῃ Φισίζοος αἶα.
Τὸν σὺ κριματάμυθος, Τεγέης ἑπιτάρροτος ἔασθαι.

Λακεδαίμονιαι

Tunc Lyde mollipes multis-calculis-abundantem
ad Hermum

Fuge: neque mane, neque verere ignauus esse.

Eidem Cræso.

Lyde genus, multorum rex, valde stulte Cræse,
Ne cures multum optatâ vocem in adibus audire
Filij loquentis. hoc tibi multo melius procul
Esse. loquetur enim in die primum infelice.

Cypselo.

Beatus iste vir qui in meam domum ingreditur,
Cypselus Eetides, rex celebris Corinthi,
Ipse, & filij: filiorum autem non amplius filij.

Lacedæmoniis.

Arcadiâ me rogas? magnû me rogas: nō tibi dabo.
Multi in Arcadia glandiuori viri sunt
Qui te arcebūt. ego vero tibi haudquicquā inuideo.
Dabo tibi Tegean pedibus-resonātem saltandam,
Et pulchrum campum schæno dimetiendum.

Iisdem.

Est quedam Arcadiæ Tegea plano in agro,
Illic venti spirant duo vehementi a necessitate,
Et percussor re percussor, & noxa supra noxâ iacer:
Illic Agamemnonidem detinet vitam-dans tellus.
Hoc tu sublato, Tegea mox victor eris.

Lacedæmoniorum regibus Charilao
& Archilao.

*Si acquisita sortis partem Apollini
Mediam tribuerint, multo melius erit ipsis.
Lacedæmoniis.*

*Vobis vero o Sparta habitatores spatiosa,
Aut magna urbs clara a viris Persidis
Euertitur, aut hoc quidem nō, ab Herculis autem
Lugebit regē extinctū Lacedæmonis ora. (genere
Non enim taurorum resistet robur neque leonum
Ex aduerso. Iouis enim habet vires. neq; ipsum aio
Inhibiturū, priusq; horū alterū omnino dilaniarit.*

Iisdem.

*Nō te pugna solū opa tractare manu Phœb. suasisit,
Sed fraude qdē obtinuit prædā Messenida popul^o.
Iisdem vero artibus capietur, quibus capta fuit.*

Laodicæ Antiochi vxori.

*Antiocho regi hæc vaticinatur Phœbus Apollo:
Conde oppidum celebre, vti iussit
Iupiter altitonans, misso percommodo Mercurio.
Lycurgo.*

*Venis o Lycurge meam ad pinguem ædem,
Ioui carus, & omnibus caelestes domos incolentibus.
Ambigo an te deum dicam, an vero hominem.
Attamen multo magis deū te existimo o Lycurge.
Venis*

Λακεδαίμωνίων βασιλεύσι Χαριλάω
καὶ Αρχιλάω.

Εἶκεν ὀφικτήτου μοίρης λάχος Απόλλωνι
Ἡμισυ δάσωνται, πολὺ λαΐον ἔσεται αὐτοῖς.

Λακεδαίμοιοις.

Υμῖν δ' ὦ Σπάρτης οἰκήτορες ἄρυχόειο,
Ἡμέγα ἄς υ ἐκιδὲς ἴσ' ἀνδράσι Γερσείδῃσι
Πέρφεται· ἢ ὁ μὲν Ἐσκι, ἀφ' Ἡρακλέος δὲ γένεθλης
Γειήσῃσι βασιλῆα Φηλέων Λακεδαίμονος ἕερος.
Οὐ γὰρ τῆς Τάυρων θήσει μῆδος Ἐσδὲ λεόντων
Ἀντιόχῳ. Ζυῶς γὰρ ἔχ' ἄ μὲν Ἐσδὲ ἔφημι
Σχήσεσθαι, πρὶν τῆς δ' ἕτερον λάει πόνυτα δάσσηται.
τοῖς αὐτοῖς.

Οὐ σε μάχης μόνον ἔργ' ἐφέπειν χεῖρ Φοῖβος αἰώημ,
Ἀλλ' ἀπάτη μὲν ἔχ' λείαν Μεσσηνίδα λάος.
Ταῖς δ' αὐταῖς τέχασιν δλώσεται, αἷς παρ' ὑπὴρξεν.

Λαοδίκη τῇ Ἀντιόχῳ γυωακί.

Ἀντιόχῳ βασιλῆι Τάδε χεῖρ Φοῖβος Απόλλων
Κπὶ ζέμθραι πατολίεθρον ἀγακλεές, ὡς ἐκέλευσε
Ζάς ὑψιβρεμέτης, πέμψας ἐριουῖον Ἐρμιῶ.

Λυκούργῳ.

Ἡκέξ ὦ Λυκούργε ἐμὸν ποτὶ πτόνα νηόν,
Ζυῶ φίλος, καὶ πᾶσιν ὀλύμπια δώματ' ἔχοισι.
Δίξω ἢ σε θεὸν μαρτεύσομαι, ἢ καὶ ἀνδρα.
Ἀλλ' ἐπὶ καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπομαι ὦ Λυκούργε.

Ηκεις Δινομίαν διζήμιδος, αὐτὰρ ἐγὼ τοῖς
Δώσω. *

Εἶπιν ὁδοὶ δύο πλῆστον ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχουσαι,
Ἡ μὲν ἐλθεῖας εἰς τίμιον οἶκον ἀγροῦσα,
Ἡ δ' ὅτι δουλείας φθικτὸν δόμον ἡμερείοσι.
Καὶ τὴν μὲν Διὸς τ' ἀνδρῶσι γένος, ἱερῆς θ' ὁμοίᾳς
Ἐσι παρ' αὖν, ἡ δ' ἡ λαοῖς ἠγείατε κέλθειον
Τὴν δ' Διὸς στυγρῆς ἐείδος καὶ ἀνδ' ἡλκιδος αἴτης
Εἰσαφικαίνοσι. *

Ἐως αἰ μαντεῖα σιν ἔπαρχέσεις τε καὶ ὄρχεις,
Καὶ δίχας ἀλλήλοισι καὶ ἀλλοδαποῖσι διδώτε,
Ἀγνάς καὶ καθαρὰς παρῆσθυγυέας τιμῆντες,
Τιωδαεΐδας δ' ἐποπιζόμενοι, Μενέλαον τε καὶ δίχους
Ἀθανάποις ἥρωας, οἳ ἐν Λακεδαίμονι δῖη
Οὕτω τοῖς χ' ὑμῖν παρῆφείδοιτ' ἀρύοπα Ζεὺς.

Λυσάνδρω.

Οπλίτιν κελάδοντα φυλάξασθαι σε κελθίω,
Γῆς τε δράκονθ' ὑὸν δόλιον κατόπιαν ἰόντα.

Μεγάρῳσι.

Ολβιοι, οἳ κείνῳ πόλιν ἀνέρες οἰκήσοισιν,
Ἀκτῆς Ὀρηκίης ὑγρὸν παρ' αἶκρον σῶμα πόντου,
Ἐνθ' ἰχθῆς, ἔλαφος τε νομὸν βόσκοισι τὸν αὐτὸν,
Στέλλοιω δ' ὡς ὠκιστα καὶ εἰς φρένα πᾶντα λαβόντα.
τοῖς αὖτις.

Υμῆς δ' ὦ Μεγάρῳς ἕτε τρίτοι, ἕτε τέταρτοι.

Μεσσηνίοις.

*Venis leges-bonas quærens. sed ego tibi
Dabo. **

*Sunt viae duæ plurimum a se mutuo distantes:
Hæc quidem libertatis ad præstâtem domũ ducēs,
Illa vero ad seruitutis fugiendâ domũ temporarijs.
Et hæc quidem cum fortitudine sacraq; concordia
Licet transire, quam populis præite semitam:
Ad illam vero per odiosam rixâ & imbelle damnũ
Perueniunt. **

*Quousque oraculis promissaque & iuramenta,
Et iura vobis mutuo & extraneis dederitis,
Sancte & pure natu-maiores honorantes,
Tyndaridasque venerantes, Menelaum & alios
Immortales heroas, qui in Lacedæmone dia sunt,
Sic demũ vobis pepercerit late-prospiciens Iupiter.*

Lysandro.

*Hopliten resonantem canere te iubeo,
Terraque draconem filium dolosum pone sequentẽ.*

Megarensibus.

*Felices, qui illam urbem viri habitant,
Littoris Thracij humidũ ad extremum ostiũ Põti,
Vbi pisces ceruusque pascua pascunt eadem.
Mute autẽ quã celerrime & mente omnia percipe.*

Iisdem.

Vos vero o Megarenses neque tertij, neque quarti.

Messeniis.

*Quamdiu hircus biberit Nedes curuisuā aquā,
Non ultra Messenen seruo. prope est enim exitiū.*

Iisdem.

*Virginem intactam inferis dæmonibus,
Sorte lectam Apytidum a sanguine,
Sacrificate nocturnis in cædibus.
Si vero maclata fuerit, & ab alieno, tunc
Sacra facite, dantes illam neci libenter.*

Idem aliter.

*Virginem Apytida sors vocat, quam si dederis
Dæmonibus infernis, etiam seruaueris Ithomen.*

Methymnetis.

*Sed & Methymnes incolis multo melius erit,
Phalenum colentibus Dionysi caput.*

Milesiis.

*Et tunc certe Milete malorū machinatrix operū,
Multis cæna & splendida munera fiet.
Tuae autem uxores multis pedes lauabunt comatis.
Templi at nostri gemelli alij curam habebunt.*

Iisdem.

*Nate Mileto de tripode Phæbum interrogas.
Qui sapiētia oīm primus est, huic tripodē addico.
Mnesarchidæ Euripidis patri.
Erit tibi puer Mnesarchida, quem omnes*

Homines

Μεσσηνίοις.

Ες τε βάρης πίησι Νέδης ἐλικόρροον ὕδωρ,
 Οὐκ ἐπι Μεσσηνίω ρύομα. χεδόθεν γδ' ὄλεθρος.
 τοῖς αὐτοῖς.

Κέρνυ ἀχραντον νερτέροισι δαίμοσι,
 Κλήρω λαχούσαν Αἰπυτιδῶν ἀφ' αἱμάτων,
 Θυηπόλεις νεκτέροισιν ἐν σφαγαῖς.
 Ἦν δὲ σφαγῆ τε, καὶ παρ' ἄλλοις, τότε
 Θύην, διδοίτας ἐς σφαγῶν ἐκροισίως.

δήως.

Γαρθέρον Αἰπυτίδα κληῖρος καλῆς, ἡὺ πῖνα δόιης
 Δαίμοσι νερτεροῖσι, καὶ κεν Θρῆσσίας Ἰθάμῳ.

Μηθυμνήταις.

Ἀλλὰ καὶ Μηθύμνης ναέταις πολὺ λώιον ἔσται,
 Φαλιῶν πῖμασι Διονύσσιο κέρωνον.

Μιλησίοις.

Καὶ τότε δὴ Μίλητε κακῶν ὀπιμήχανε ἔργων,
 Πολλοῖσι δὲ πῖνον τε καὶ ἀγλαὰ δῶρα χρησῆναι
 Σαὶ δὲ δῆλοχοι πολλοῖσι πόδας νίψοισι κομήταις.
 Ἦν δὲ ἡμετέρου Διδύμοις δήλοισι μελήσει.

τοῖς αὐτοῖς.

Ἐκρυνε Μιλήτου τείπεδος πέρι Φοῖβον ἐρωτᾶς.
 Τίς Θρήνη πύτων αἴματος, τούτου τείπεδ' αὐδῶ.

Μηγαρχίδῃ τῷ Εὐειπίδου πατρί.

Ἐσται σοὶ κοῦρος Μηγαρχίδῃ, ὃν πῖνα πύμτες.

Ανθρώποι τίσοισι, καὶ ἐς κλέος ἑαδλὸν ὀρούσι,
Καὶ τεφρών ἱερῶν γλυκερίῳ χάειν ἀμφιβύβηται.

Μυσκέλλω.

Μύσκηε βραχυώτε πάρες σέθεν δι' ὅ μαλ' ὄντων,
Κλάσματα θηρδύης ὀρθὸν δὲ ὅτι δῶ τις ἐπαίγη.

Νεανίσκω ἀποδραίτη ἐς Δῆφοις.

Ἀνδρὶ φίλῳ θνήσκοντι παρῶν πέλας σὺν ἐβοήθῃς
Οὔ σε θιμισθῶ, παεικέλλεος ἔξιθι νηΐ.

καὶ τῶ ἑτέρῳ.

Ἐκτεινας τὸν ἐπαῖρον ἀμύμων, ἕσ' ἐμίανεν
Αἶμα, πέλης δὲ χέρας καθαρώτερος ἢ πάρος ἦσθα.

Νικαδῶσι.

Πυθῶνος δὲ σὺν ἔστιν ἀναρρῶσαι λάλον ὀμφίῳ.
Ἦδη γὰρ ὀδλιχοῖσιν ἀμυρωθῆσα χρόνοιον,
Βέβληται κληῖδας ἀμαλ' ὄντιοιο σιωπῆς.
Ρέξατε δὲ ὡς ἔθος ὅστι θεότατα θύματα Φοῖβῳ.

Ομήρω.

Ὀλβιε καὶ διςδάμων ἔφης γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι.
Γατεῖδα δίχθαι, μητεῖς δὲ τοι, ἔπατεῖς ὅστι.
Μίνωος δὲ ἀπὸ γῆς, ἔτε σχεδὸν, ἔτε ἀπὸ τηλοῦ,
Ἐν γῆ Γεμοῖρ ὅστι τελευτήσῃ βιότιοιο,
Εὐτ' αὖ ἀπὸ γλώσσης γῆς παίδων ἀζιμῆτον *

* πολλοῖσι λόγοις εἰρημύμον.

δι' ὧς.

Ὀλβιε, καὶ διςδάμων, ἔφης γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι.

Γατεῖδα

Homines honorabunt, & ad gloriã bonã feretur,
Et coronarum sacrarũ dulci gratia circumdabitur.

Myscello.

Myscelle breuis-tergo ades a te aliena inquirens,
Fragmẽta venaris: rectũ at qđ dedit quis, laudato.

Iuueni Delphos fugienti.

Viro amico moriẽti cũ adesses ppe, nõ succurrebas:
Non te respõso-dignor, perpulchro exito e templo.

Et alteri.

Occidisti sodalem succurrendo, non te polluit
Sanguis, es autẽ manibus puriorib. quã ante fuisti.

Nicæis.

Pythonis vero nõ licet corroborare loquacẽ vocem.
Iam enim longis marcida temporibus,
Vulnerata est secũdũ iugulũ nõ-vaticinãtis silẽij.
Sacrificate aut; ut mos est, diuina sacrificia Phœbo.

Homero.

Beate & infelix. natus es enim ad vtraque.
Patriam quære, matris autem tibi, non patria est.
Minois autem a terra, nec prope, nec procul,
In terra tibi fatale est finire vitam,
Quãdo e lingua cognoueris puerorũ non-intellectũ
* multis verbis dictum.

Aliter.

Felix & miser, natus es enim ad vtranq; fortunã.

c ij

*Patriam quare; matris tibi patria, non patris est.
Est Ios insula matris patria, qua te mortuum
Suscipiet, sed iuuenum puerorum anigma caue.*

Pelopi.

Quod volo, dato: ne dato quod nolo.

Pisaniis.

Patri cura est Pisa, Pytho autem mihi alta.

Rhodiis.

*Attin placate, deum magnum, sacrum Adonim,
Eniun opum-datorem, bene comprum Dionysum.*

Siphniis.

*Quando in Siphno Prytanea candida fuerint,
Alba superciliaq; fori, tunc opus erit solerti viro, qui
Obseruet ligneum agmen, praekonemque rubrum.*

Soloni.

*Sede mediam ad nauem gubernandi munus
Dirigens: multi tibi ex Atheniensibus adiutores.*

Eidem.

*Duces regionis sacrificijs heroas domesticos
Placato, quos sinus Asopijs contegit.
Qui defuncti spectant solem occidentem.*

Spartanis.

*Par fuerit Delonque Calauranque habitare,
Pythoque diuinam, & Tenarum ventosam.*

Sicyoniis.

Γατειδά δίξαι, μητεὶς δέ τοι, ὅ πατεὶς ἔστιν.
 Ἐστὶν Ἴος νῆσος μή τις πατεὶς, ἢ σε θανόντα
 Δέξεται, ἀλλὰ νέων παίδων ἀνιγνῆμα φύλαξαι.

Πέλῳπι.

Ο βέλομαι, δός· μὴ δίδου δὲ ὁ μὴ θέλω.

Πισαίοις.

Πατεὶ μέλη Γίσις, Γυθοῖς δέ μοι ἐργυθόιο.

Ροδίοις.

Ἀπὴν ἰλάσκεσθαι, θεὸν μέγλυ, ἀγὸν Ἀδωνιν,
 Εὐΐον ὀλβιόδωρον, εὐπλοκαμον Διόνυσον.

Σιφνίοις.

Ἀλλ' ὅτ' ἐμ' ἐν Σίφνῳ περυτὰ μῆια λυθὴ καὶ γρήται,
 Λυθὴ φρίξ τ' ἀρηρῆ, τότε δὴ δὲ φρεσὶ δ' ἄνδρος,
 Φρεσάσασθαι ξύλινόν τε λόχον κήρυκα τ' ἐρυθρόν.

Σόλωνι.

Ἦσο μέστω καὶ νῆα κυβερνητήριον ἔρην
 Εὐθυῶν· πολλοὶ τοι Ἀθηνάϊων ὀπίκουροι.

ταῖς αὐταῖς.

Ἀρχηγεὶς χόρσας θυσιάς ἠρώας ἐνοίκοις
 Ἰασο, τοὶς κέλυπος Ἀσωπίος ἀμφιβαλύπη,
 Οἱ φθίμμοι δέρκονται εἰς ἠέλιον διώνοντα.

Σπαρτιάταις.

Ἰσὸν τοι Δῆλόν τε Κολαύρφαν τε νέμεσθαι,
 Γυθῶ τ' ἠγατέλω, καὶ Ταίναρον ἠνεμόεσθαι.

c iiij

Σικυωνίοις.

Βαλθίη Σικυῶν ζῶαζελον ἀγὲν Αερίπυ
 Αμφ' οοίη θαλίη τε καπιχοιδύοιο αἶακτος.
 Ως ὁ βαριυόλδρον τὰδ' ἀνέειχ' ὁ βαριυῶν,
 Γαίης ἔς' ἀσέθημα, καὶ ἔραν' ἠδὲ θαλάσσης.

Συβαρίταις.

Εὐδαμμον Συβαρίτα, πᾶνδύδαμμον σὺ μὲν αἶει,
 Εἰ θαλίησι θεῶν πηρὶ γῆρος ἀγὲν εόντων
 Εὐτ' αἰδὴ παρέτερον θνητῶν θεῶν ἀνδρα σεβίξῃ,
 Τίwicka σοι πολέμος τε καὶ ἐμφύλιος γαίης ἤξῃ.

Τοῖς αὐτοῖς.

Βαῖν' ἀπ' ἐμῶν τειπόδων, ἐπὶ σοι φόνος ἀμφὶ χεῖρασι
 Πολὺς ἀποσάζων ἀπὸ λαίης ἐδδ' ἐρύκη.
 Οὐ σε θεμιτεύω, Μισῶν θεράποντα κατέκτας
 Ἡρῆς παρὲς βωμοῖσι, θεῶν τίσιν ἄκ' ἀγένας.
 Τοῖς ὃ κακῶς ῥήξασι δίκης τέλος ἐχὼ χρονισόν.
 Οὐδ' ἀπαραίτητον, ἔδ' εἰ Διὸς ἔγχοι εἰεν.
 Ἀλλ' αὐτῶν κεφάλησι καὶ ἐσφρατέροισι τεκέεσσιν
 Εἰλήται, καὶ πῆμα δόμοις ὅτι πῆμα τι βαίη.

Τελεσίκλῃ.

Αθάνατος σοι παῖς καὶ αἰόδιμος, ὦ Τελεσίκλῃς,
 Εἰσετ' ἐν αἰθέροισι.

τῶν αὐτῶν.

Ἀθήλον Παρίοις Τελεσίκλεες, ὡς σε κελύω,
 Νήσω ἐν Ἠερίῃ κτίξῃ δ' οὐδέϊελον ἄστυ.

Τηρωτόφ

Sicyoniis.

*Consultas Sicyon tellus-natalis semper Arati
De sacro festo defuncti regis.*

*Si quid molestum est huic viro, eumque grauat,
Terra est piaculum, & calis, & maris.*

Sybaritis.

*Felix Sybarita, omnino-felix tu quidem semper,
In cōuiujs deorum colēs genus semper existentium:
Cum vero loco dei mortalem virum honoraris,
Tunc tibi bellum & intestina seditio adueniet.*

Iisdem.

*Abi a meo tripode, etiamnum cades in manibus
Multa destillans a lapideo solo arcet.*

*Non te iustifico, Musarum famulum occidisti,
Iunonis ante aras, deorum ultionem non euitasti.*

*Male aut agētibus supplicij meta nō diu differtur,
Neque exorabilis est, ne quidem si Ioue nati essent.*

*Sed in ipsorum capita & in ipsorum liberos (nit.
Voluetur, & damnū in domibus super damnū ve-*

Telefici.

*Immortalis tibi filius & celebris, o Teleficles,
Erit inter homines.*

Eidem.

*Nuncia Parijs Teleficles, quod te iubeo
Insula in Aeria condere conspicuam urbem.*

Temeno.

*Nuncio nostro occiso luiti pœnam.**Voue Carnio te instituturum sacra Apollini.*

Phalantho.

*Satyreum tibi do, Tarentumque pinguem pagura
Vi incolas, & noxa Iapygibus fias.*

Phigalensibus.

*Arcades Azanes glandiuori, qui Phigalean
Habitatis equum-parientis Cereris absconforium
Venistis sciscitatũ famis leuamen molesta, lantrũ,
Soli bis nomades, soli iterum agrestibus-vescentes.
Ceres quidẽ te priuauit pastu, Ceres vero pastorib.
Trahentibus-spicas, & libiuorum iterum tribuit,
Ablatis muneribus maiorum, honoribusq; priscis.
Et te inuicem-fese-deuorantẽ faciet cito & liberos-
Nisi publicis libaminibus iram placetis, (edentem,
Specusq; recessum diuinis ornetis honoribus.*

Philippo Macedonum regi.

*Coronatus est quidem taurus, habet finem, adest
sacrificus.*

Eidem.

Argenteis lanceis pugna, & omnia vinctes.

Phocensibus.

*Cõmittam mortalẽ & immortalem vt cõcertent:
Victoriã autẽ ambob. dabo, mortali equidẽ magis.*

Alcmæoni.

Τηριδύφ.

Αγγέλον ἡμέτερον κτείνας αἰεμάζασο ποιινύ.
 Εὐχο Καρνίω τελέει σέβας Απόλλωνι.

Φθαίθω.

Σατύρεον τει δῶκα, Ταραντά τε πίονα δήμου
 Οἰκῆσαι, καὶ πῆμα Ιαπύγεσι χυμέσθαι.

Φιγαλῶσι.

Ἀρχάδες Ἀζαῆες βόθραν φάρι, οἱ Φιγάλας
 Νάουσαδ' ἵππολεχοῖς Διοῖς κρυπτήειον αἴετι,
 Ηκετε πρὸ σάμφοι λιμοῦ λύσιν δῆμιόεις,
 Μοῦνοι δις νομάδες, μοῦνοι πάλιν ἀχαιοδάται.
 Διὸ μὲν σε ἔπαυσε νομῆς, Διὸ δὲ νομῆων
 Ἐλκησισυχῶν, καὶ νασοφάρον πάλι γῆκε,
 Νοσφιαθεῖσα γὰρ παρτέρων τιμᾶς τε παλαμάς.
 Καὶ σ' ἄλληλοφάρον γῆσει Τάχα καὶ τεκνοδαίτω,
 Εἰ μὴ πρὸς δῆμοις λειβαῖς χόλον ἰλάσσεσθε,
 Σήραχός τε μυχὸν γείαις χρομήσετε πμῆς.

Φιλίππῳ τῷ Μακεδόνων

Βασιλῆϊ.

Ἐξεπται μὲν ὁ Τάυρος, ἔχῃ τέλος, ἔστιν ὁ θύσων.
 τῷ αὐτῷ.

Ἀργυρέαις λόγχησι μάχου, καὶ πᾶντα νικῆσαις.

Φωκῶσι.

Συμβολέω δητόν τε καὶ ἀθάνατον μαχέσασθαι
 Νίκῃσι δ' ἀμφοτέρωσι δώσω, δητόν δὲ νυ μᾶλλον.

Αλκμήωνι.

Νόσον δίξηναι πατεῖνω ἐς γαῖαν ἵκεσθαι
 Ἀμφὶ Ἀρναδίη.

Ἀμφικτυόσι.

Ζῆνα θεῶν ὕπατον καὶ Ἀθηνᾶν Τειχομήταν
 Τιμᾶτε, βροτῶν τ' ἐν ἔθματι χρυσοῖον ἀνάκτα,
 Ὀν Ζεὺς δ' ἔρις αἰσι γοναῖς ἔσπφεν, δ' ἔρωρην
 Εὐνομῆς θνητοῖσιν Ἀλέξανδρον βασιλῆα.

Ἀναχάρσιδι.

Οἰπαῖόν πινά φημι Μύσων ἐν Χίωι γνέσθαι
 Σὲ μᾶλλον περ ἀπίδεισιν δ' ἔρηστα πεδὲ καλίμησον.

περὶ Σπικίας.

Στέλλ' ὅππ'ι χρυσοῖοις ἀνδρας πολυεθνεῖα λαόν,
 Ὡμοῖς μὲν χαλκὸν περσφέρων, χερσὶ δ' ἰσίδησον.

Ἀεισίφω.

Ὅσα πάρ' ἐν λεχέεσι γυνή τίκτουσα τελέσται,
 Ταῦτα πάλιν τελέσαντα θύει μακάρεσσιν θεοῖσι.

περὶ τῆς Αὐρηλιανῆς Φόνων.

Αἴκε πάροιθε κ' ἔρεξε, δίκη δ' ἰθὺς ἡμίτο.

περὶ γάμου.

Ἀργεος ἰπποπότου πῶλον λάβεε κυανοχάτιον.

Δηφοῖς.

Ὡ Δηφοῖ, λίσσεαδ' ἀνέμοις, καὶ λωῖον ἔσθαι.

τοῖς αὐτοῖς.

Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα, καὶ λωχῆς χόρας.

Θεσσαλοῖς

Alcmæoni.

*Reditum quære patriam in terram ut venias
De Areadia.*

Amphictyonibus.

*Iouē deorū summū, & Mineruā Tritone genitam
Honorate, mortaliq̄ue in corpore occultum regem,
Quem Iupiter optimo semine seuit, defensorem
Iustitiæ in hominibus Alexandrum regem.*

Anacharsidi.

*Oetcum quendam aio Mysonē Chene natum esse
Te magis pectoribus aptum prudentibus.*

De colonia.

*Mitte ad aureos viros copiosum populum,
Humeris quidē æs proferēs, manibus autē ferrum.*

Aristino.

*Quæcunque in puerperijs mulier puerpera perficit,
His iterum peractis sacra fac beatis dijs.*

De Aureliani cædibus.

Si patiatur quæ perpetravit, iudiciū æquum fuerit.

De nuptiis.

Argei equorū altoris pullū accipe cæruleis crinibus.

Delphis.

O Delphi, placate ventos, & melius erit.

Iisdem.

Mihi curæ erunt ista, & albis puellis.

Theffalis de rege sciscitantibus.

Rufum illum dico, quem Archedice peperit filium.

De sacrificiis.

Operare amice hanc a-deo-datam viam ingressus,
Neque obliuiscere beatorum victimas maectans
Parti terrestrib. parti caelestibus, interdum & aetheris
Ipsis regibus & aeris humida-permeantis,
Et marinis & subterraneis omnibus.

Omnia enim capiuntur naturae plenitudine horum,
Animalium autem, ut fas est sacrificare, consecrationes
Canam, libris vero insculpite oraculum meum:

Tres quidem hostias terrestrib. tres vero caelestib. diis:
Caedidas quidem caelestibus, terrestribus vero similes
colore, i. atras.

Terrestrium diuide tripliciter hostias maectans,
Inferorum sepeli, & in fossam sanguinem mitte.
Funde mel nymphis Bacchique dona.

Qui vero circa terram volantes semper sunt,
His caede replens undique igne-plenam aram,
In ignem iace corpus sacrificans animalis volucris,
Et mel subactum bona farina inde,
Vaporemque thuris & molas superinijce.

Quando vero ad arenam iueris, glaucum mare fundes
Ex capite immola, & in profundum fluctum maris
Animal integrum porrice. Perfectis hisce omnibus,
Ad latum aeriorum chorum accede caelestium.

Θεωαλοῖς ᾧ βασιλέως.

Τὸν περρὸν τοι Φημί, τ' Ἀρχεδίκη τέκε παῖδα.
ᾧ θυσιῶν.

Εργάζε φίλε τίωδε θεόςδδτον ἐς τείβον ἐλθών,
Μηδὶ ἔπιλήθεο τῶν μακάρων, θεσίας ἐναρίζων
Γῆ μὲν ἔπι χθονίοις, πῆ δὲ ἔρανοῖς, ποτὲ δὲ αἴθρης
Αὐτοῖσιν βασιλεύσει καὶ ἕρος ὑγροπόροιο,
Ἡδὲ θαλασσοαῖοις καὶ ἔσσο χθονίοισιν ἅπανσι.
Γαῖτα γὰρ ἐδὲ χεται φύσεως μετώμασι τῶνδε.
Ζώων δὲ, ὡς θέμις ἐστὶ τελευτήσασ, κατὰ γίμοις
Αείσω, δέλτοις δὲ γράσσετε χρῆσιμὸν ἐμοῖο
Τῆς μὲν ἔπι χθονίοις, τῆς δὲ ἔρανοῖσι θεοῖσι
Φαδρὰ μὲν ἔρανοῖς, χθονίοις δὲ ἐνδηγία χρῆσι.
Τῶν χθονίων ἀγάφρε πειχῆ θεσίας ἐναρίζων,
Νερτερίων κατὰ σταπτε, καὶ εἰς βόθρον αἵμαϊδμε.
Χῶε μέλι νύμφαις, δρονύσιο τέ δῶρα.
Οἶσοι δὲ ἀμφὶ γαῖαι πωτώμενοι ἀγὲν ἔασσι,
Τοῖςδε φόνε πλησας πόμυτι πυριπληγέα βωμῶν,
Ἐν πυρὶ βόμῃ δέμας θύσας ζῶοιο ποτηνῆ,
Καὶ μέλι φυρήσας δηῖω δὲ φῆτω ἔνθεν,
Ατμοῖς τε λιβαῖοιο καὶ ἔλοχέας ἔπι βόμῃ.
Εὔτε δὲ ἔπι ψαμάθοισιν ἴης, γλαυκίω δὲ αὖ χείρας
Καὶ κεφάης θυσιάζε, καὶ ἐς βαθὺ κῦμα θαλάσσης
Ζῶον ὄλον παρῆδμε. τελευτήσας τὰδε πόμυτι.
Ἐς πλατιὴν ἠερίων χροθὲν ἔρχεο ἔρανοίωνων.

Αστράοις δὲ ἤπειτα καὶ αἰθερείοις ἐπὶ πᾶσιν,
 Αἶμα μὲν ἐκ λαμψῆς κρουώμασι ἀμφὶ θυλάσ
 Λιμνάζεις· Ἐὰ ᾗ γῆα θεοῖς ἐν δαπνὶ ποιεῖσθαι,
 Ἀχε μὲν Ἡφαίστω δόμῳ, Ἐὰ ᾗ λοιπὰ πάσσαοθαι,
 Ἀτμοῖσιν λαοῖσιν ἐπιπλήσαντες ἀπόρτα
 Ἡέρε βόταλον. ἐπὶ δὲ ὄχαις πέμπετε ἴσδε.

*

Ζωὰ πέλας ῥηϊνῶν καὶ ἐπιρῥηϊνῶν Ἐδε μοῦνων
 Τετραπόδα, ῥηϊνοῖς ῥηϊνῶν νεοπηγέα γῆα.

*

Τοῖς δὲ θεοῖς Ἐὰ πετεινά, θαλασσοῖς δὲ κελαριά.

Κάδμω.

Φεάζεο δὴ τὸν μῦθον Ἀγνώροσ ἐκρήνε Κάδμω,
 Ἡὲς ἐχρόμῳσιν ἀεθλιπῶν ἴη Πυθῶ δῖαν,
 Εἰθὰ δὲ ἔχων ἐαθῆτα, καὶ ἀγρόμελιν μὲν χερσὶ
 Ἐεὶ κενὴς δόξης.

Γαῖης μὲν πᾶσις ὁ Πελασγικὸν ἔδαϊς ἀμεινον,
 Ἰπποὶ Ὀρνίθια, Λακεδαμῶνιαι δὲ ζωαῖκες.
 Ἄνδρες θ' οἱ πίνουσι ὕδαρ καλῆς Ἀρεθούσης.

Κώοις.

Μὴ πρῶτερον λήξῃ ἰθὺς Μερόπων καὶ Ἰώνων,
 Γεὶν τεῖποδα χρύσειον, ὃν Ἡφαίστος βόθῃ ποίηται,
 Ἐκ πόλιος πέμψητε, καὶ ἐς δόμον ἀνδρῶς ἵκηται.
 Ὅς δεδῶκε Ἐὰ τ' εἶοντα, πᾶ τ' ἐσθόμῳ, πρῶ τ' εἶοντα.

Ἐεὶ

Celestibus vero deinde & aetherijs post omnes,
 Sanguis quidē ex iugulorū scatebris circa victimas
 Stagnat: sed membra dijs in epulum apponite.
 Extremitates quā Vulcano date, ac reliqua edite,
 Vaporibus largis implentes uniuersum
 Aerem fluidum: postea vero vota facite hisce.

Communia sunt inferis & terrestribus hæc solis
 Quadrupedia, terrestribus agnorū recētia mēbra.

Dijs autem volatilia, sed marinis nigra.

Cadmo.

Obserua sane sermonem Agenoris filii Cadme,
 Aurora excitatus, relinques, abi, Pytho diuinam,
 Hic habens vestem & iaculum in manibus.

De vana gloria.

Terra quidem omni Pelasgicum solum præstat,
 Equæ Thracicæ, Lacedæmoniaque milites,
 Virique qui bibunt aquam bellæ Arethusæ.

Cois.

Non ante desinet contentio Meropum & Ionum,
 Quam tripoda aureum, quem Vulcanus iecit in
 pontum,
 Ex urbe mittatis, & in domum viri ille veniat
 Qui nouit & presentia, & futura, & præterita.

De Lyco Acamante.

----- ferens in maxillis

*Humanā palmā : quod ipsi signū ostendit Apollo.**De naufragiis Persicæ circa Salami-
nem pugnæ naualis.**Coliades autem mulieres remis horrebunt.*

Oribasio medico.

*Dicite regi, humi cecidit artificiosa aula. (laurum,
Nō amplius Phœb. habet casam, nec vaticinatrice
Nec fontē loquentē, extincta est & garrula aqua.*

De liberorum procreatione.

*Nascitur e terra viarum ubi prata imbris.
Sitis absumpsit omnem potum matris ipsius
Intus commotæ tempus iustum. nō autem puerum,
Sed puellā. Luna enim bene-speculās arauit sacrā
Venerem maturantē femineā prolem, o care, tuam.**Aut certe psū malū venenū in pectorib. domuerit,
Pulmonis acerbum scaturiendo augens vitium.**Hæc autem Parcarū voluntas adduxit, & atram
In contentionem firmavit, malis liuidis te domādo,
Excelsō Saturno malignam sub semitam flectente.**Sed te fatalem diem impleuisse vitæ*

Molestus

πρὸς Λύκου Ἀκέρμαντος.

----- Φέρων ἐνὶ ναυθοῖς

Ἀνδρομέην παλάμιον· τὸ γὰρ οἱ τεκμήηρεν Ἀπόλλων.

πρὸς τῶν ναυαγίων τῆς πρὸς Σαλαμίνας

Περσικῆς ναυμαχίας.

Κωλιάδες ὅ γε ναυαγῆες ἐρήμοισι Φεΐξοισι.

Οὐ βασιὰ τὰς ἰατρῶν.

Εἶπατε τὰς βασιλῆς, χαμῶν πέσει δαίδαλος αὐλά.

Οὐκέτι Φοῖβος ἔχει κελύβαν, ἔμάνηδα δάφνην,

οὐ παρὰ λαλέεσαν, ἀπέσβετο ἔχθρα λαν ὕδωρ.

πρὸς τεκρογονίας.

Ἐκφύετα γὰρ ἠθεν ὁδῶν ὅτι λείμακες ὄμβροιο.

Διφοσιύη κατέμψεν ὄλον πόμα μητέρος αὐτῆς

Ἐνδον ὀνειρομένης γέρονος ἄρκιον. ἔπι δὲ κούρον,

Ἄλλὰ κέρην. Φοῖβη γὰρ εὐσχεπὸς ἤρσεν ἀγνῶν

Κύρην ἐπειρομένην ἠήλιον γέρονος ὡς φίλεσθε.

*

Ἡ μάλα μὲν κακὸς ἴος ἐνὶ γέρνοισι δαμάζοι,

Γινώμονος δὲ γινώεσθαι ἔσθρα λύζων κακότητα.

*

*

Ταῦτα δὲ μοιραίων νόος ἤγαγνεν, ἠδὲ κελαινῶν

Εἰς ἔειν ἐσθραῖζε, κακῆς πελίοισι δαμάζην,

Υποπόλοιο Κρόνοιο κακῶν ἔσθρα ἀπαρτὸν ἰούτος.

*

Ἀλλὰ σε μόρσιμον ἤμψα ἀναπλήσασθαι βίοτοιο

d

Αλγινόος βροτολιγρός ἔπι σπέρων Κρόνω αἴψα
 Ψύσατο. σῆς ἢ ἑμμηλον ἀπό φρενός ἠέωσα.
 Τοῦ ἕκα καὶ πατέρος θεοδέος ἱερὸν ἦτορ,
 Φόβη μέλαια κελυερρὸν ἐπιπείλησεν Ἀρηα.

*

Ἀρεα κραπιπὸν ἔχθ' ἡμεθλήιον ὅς μιν ὀκλή,
 Οὐδέ ἐταρχύσει. Ζηνὸς γὰρ ἐπέγρασε βαλὴ,
 Ἡ οἰκῦδος ἄρ' ἔσον ἀπὶ ἄρεος δόξυς ὀρέξῃ.

*

Εὐχάιτης ἐπέκειτο Κρόνος, εὐχροῖσι δὲ κέντρεις
 Ἀλγυων παιδὸς ἑλαῖ' ἑδισπέμφελον ἦτορ.

*

Ριπὴ δαμμονίης γὰρ ἄγεις ἔπι δέδρομῳ δῆκῆς
 Σαῖσι γναῖς, ἀσ' ἔρησε φυγεῖν τοιαῖσι μαγείαις.

*

Κλῆσε βίβω κάρτος τε λόγων, ψάδη γράσε λέξω.

*

Σήμερον ὄκ' ἐπέοικε λέξαν ἄσρων ὀδόν, εἴρην
 Ὅ' ἔδρατ. ἀμάντοσιύης γὰρ ἐν ἄσρασι νῦν πεπέδῃται.
 πῶε Φθαρίδος.

Εὐδαίμων Φθαρίς, καὶ Μηάνηππος ἔφυ,
 Θείας ἀγνητῆρες ἐν ἀνδρῶποις διχρηνοίας.

Χαυρεφάντι.

Ἀνδρῶν ἀπδύτων Σωκράτης φρωτάτος.

Γίν' οἶνον

Molestus Marsürgens cum Saturno palam
 Mentitus est. tua autē fundamentū e mēte deleuit.
 Quapropter & patris deo-similis sacrum pectus
 Fugere maleficum comminando iussit Martem.

*

Martē celerem habet natalitiū, qui ipsum incitat,
 Neq; ipsum sepeliet. Iouis enim incessit consilium,
 Quod ipsi gloriam bellicā ex Marte mox præbebit.

*

Benecomat⁹ instabat Saturn⁹, inuisis autē stimulis
 Dolore afficiebat pueri miseri difficile cor.

*

Impetus diuini enim satis incursum roboris
 Tuā natiuitatē, quā oportet te vitare arte magica.

*

Cohibe vim roburque verborum, alias falsa dicā.

*

Hodie non par est dicere astrorum viam effarique
 Sedem. inuaticinijs enim in stellis præpedita est.

De Phalaride.

Felix Phalaris & Melanippus est,
 Diuini ductores inter homines dissidij.

Chærephonti.

Virorum omnium Socrates sapientissimus.

Bibe vinū faculentū: quia nō Anthedone habitas,
Neque sacra Hyperæ, ubi sine face vinum bibisti.

Sed quando Troum proles superior fuerit
Phœnicib. in certamine, tunc erūt opa incredibilia:
Mare quidē fulgebit igni immēso, & ex fulminib.
Presteres quidem sursum per fluctus exilient
Misti cum saxo, quod & firmabitur illic,
Non nominata hominibus insula, & peiores viri
Manuum vi confisi præstantiorem superabunt.
Alcameni & Theopompo Lacedæ-
moniorum regibus.

Auaritia Spartam euertet, aliud vero nihil.

V I I.

Apollinis Sarpedonij qui fuit
Selencia.

Palmyrenis.

Exite ex meis adibus impostores perniciosi viri,
Genus immortalium gloriosum molestia afficiētes.

Interrogantibus de Aureliani contra
Palmyrenos expeditione.

Circus accipiter columbis sacro luctu præit,
Solutis multis: hæ autem horrent casorem.

V I I I.

Γιν' οἶνον βυγίαι· ἐπεὶ σέκ' Ἀνθηδὸνα καίης,
 Οὐδέ ἱερὸν Ἰσθμῶν, ὅτι γ' ἀβυρρῶν οἶνον ἔπινας.

Ἀλλ' ὅποτε Τρώων χυεὰ καθύπερθε γήμηται
 Φοινίκων ἐν ἀγῶνι, τότε ἔσεται ἔργα ἀπίσα·
 Πόντος μὲν λάμψῃ πῦρ ἀσπετον, ἐκ δ' ἑραυνῶν
 Πρηστῆρες μὲν αἶψα λατὰ κύματος ἀΐξουσιν
 Ἀμμυγὰ σιὴν πέτρα, ἢ δ' ἐσπείζεται αὐτῆ,
 Οὐ φατὸς αὐθιγῶσι πῆστος, καὶ χεῖρονες αἴδρες
 Χερσὶ βηισάμμοι, ἢ κρείσσονα νικήσοισι.

Ἀλκαμῶν δ' ἔχ' Θεοπόμπω τοῖς Λακεδαιμο-
 νίων βασιλῶσι.

Ἀ φιλοχρηματία Σαπάρτων ἔλθοι, δῆλο δὲ σθέν.

V I I.

Ἀπόλλωνος Σαρπηδονίξ τῆ
 ἐν Σελθυκείᾳ.

Παμυρηνοῖς.

Ἐξίτε μὲν μετάρων ἀπατήμονες ἔλθοι αἴδρες,
 Φύτλης ἀθαλάτων ἐρικυδέος ἀγῶνι τῆρες.

πιωθανομύοις παρὲς τῆς Αὐρηλιαῆς

Παμυρηνῶν στρατείας.

Κίρκης βήρωσιν ἱερὸν γόνον ἠγλαζών
 Οἶος πολλῆσι· παρὲς δ' ἐφείσοισι Φοινῆα.

d iij

Απόλλωνος ανωνύμου.

Κλήζην Ερμιῶ, ἠδὲ ἠέλιον καὶ Τῶτα
 Ημέρη ἠΐς· μιλύω δὲ, ὅτε τῆσδε παρείη
 Ημέρη· ἠδὲ Κρόνον, ἠδὲ ἔξείης Αφροδίτω,
 Κλήσεσιν ἀφθέγκοις, ἀς ἄρε μάγων ὄχ' ἄριστος
 Τῆς ἐπὶ ἀφθόγης βασιλῆς, ὃν πᾶντες ἴσασι.

*

Καὶ σφόδρα, καὶ καθ' ἕκαστον αἰετὸν ἐσπᾶκιφάντω.
 παρθέτη.

Ἄβρα δίδου γαίης πάτερ ἧς οἰκήσει σερμῶ,
 Πρῶτα χρᾶς, μετέπειτα πυρῶ, ἠδὲ αἶμα κελαμών,
 Οἶνῳ παμμέλαος, οἶων θ' αἶμα λθὲ καὶ ῥέεθρα.

*

Οἶνον καὶ γάλα βδομή, καὶ ὕδατος ἀγλαὸν εἶδος,
 Καὶ ξύλα καρπὸν ἔχοντα δρομήτων ἀκυλάων,
 Σπλάγχα ὅ καὶ ἡμέρομος λιπαροῖς αἶμα νάμοισι σπένδε.

*

Δαίμονι δὴ ἔξνοῶν ψυχῶν ἀφάδημα λελογχῶς,
 Ηερίων ὑπένερθε μυχῶν, ῥονίων τ' ἐφύωρθη.

*

Γαῖφρε, πρῶτοδίδακτ', ἐρολοῖσροφε κέκλυθη δαίμων.

*

Αρμονίη χόσμοιο, φασσφόρε, καὶ Γεφὲ δαίμων.

Δαίμονες

Apollinis sine cognomine siue incerti.

*Voca Mercurium, & Solem eodem pacto
Die solis: Lunam vero, cum huius adfuerit
Dies: & Saturnum, & consequenter Venerem,
Vocationibus non-sonoris, quas reperit Magorum
Septies-resonantis rex, quæ omnes norunt. (optimus*

*

Et valde, & singulatim semper deũ septēplici voce.

Vati.

*Munera da terræ, pater, tuæ incolæ venerando,
Primo libamina, deinde pyrã, & sanguinẽ atrum,
Vini pernigri, ouiumque simul alba fluenta.*

*

*Vinum & lac funde, & aquæ splendidã formam,
Et ligna fructũ habentia a-iouegenitarũ gladium,
Visceribus vero appositis, nitidis cũ laticibus liba.*

*

*Dæmon scelestarum animarum coronam nocte,
Aerios infra recessus, terrestresque supra.*

*

Omnia-sapiens, omnia-docte, in-omnibus-ver-
(sans audi dæmon.

Concentus mundi, lucifer, & sapiens dæmon.

d iiij

*

*Dæmones qui ambulant circa terrã & circa pótum
Indefessi, domantur sub flagello Dei.*

*

*Multi calculorum-cõsectores, pauci vero vatidicẽ
De templo Apollinis.*

*O diuino procreati Erichthonij genere,
Sustinuistis venire, & meam interrogare vocem,
Quando vastabuntur perpulchri fundamẽta tẽpli.
Audite de corona-cinctis fluentis diuinam vocem.
Quando sursum spirantes venti sonori
Conterentur strepitibus inuicem concertantes,
Frigus item circa mundum infinitũ sine vento erit,
Neque euaporatorium habebit vitiatus ather.
Ardẽs circa terrã quocunq; contigerit, excidit fax.
Hanc quidem fera in montibus extimescentes
Fugiunt extremas sub speluncas, neque tolerant
Aspicere oculis calitus-deiectam Iouis hastam.
Hac quidem & templa diuorum, & arbores altæ,
Excelsorumq; montium nymphae, nauesq; in mari,
Subiguntur valde-ignitis volatib; appropinquãtes.
Et vero ipsa percussa Neptuni amica,
Sæpe sonora retrocedit Amphitrite.
Vos igitur intolerabilem in animis dolorẽ habentes
Ferte Parcarũ immutabile consiliũ animo æquo.*

His

*

Δαίμονες οἱ Φοιτῶσι παρὶ θρόνα καὶ παρὶ πόρον
 Αἰθέματα, δάμανται ὑπὸ αἰμάστιγι θεοῖο.

*

Πολλοὶ θριοβόλοι, παύροι δέ τε μαύριες αἰδρες,
 παρὶ τῆς ἱερῆς Ἀπόλλωνος.

Ὡ ζαθέης γελαάτες Επειθούσιο ἡμέθλης,
 Ἐπλητ' ἔλτελδραι, καὶ ἐμὴν ἐρεφνέμην ὀμφίω,
 Ὀπώηθι δηωθῆ παρὶ καλλέος ἔδρανα σκυῖ.
 Κλυτε δαφνηρεφείων χυμάτων ἀπο θεσκελον ὀμφίω.
 Εὐτ' αἰ αἰὼ πνείοντες ὑπὸ ἠέριοι κελεύδοντες
 Τελέωνται παρὶ θρησιν ὀναντία δηελώντες,
 Κρυμνός δ' αὖ παρὶ χόσιμον ἀπείρονα νιύέμος ἔσται,
 Μηδὲ διεξερύγησιν ἔχη κεκακωμῆ ἀήτηρ.
 Αἰθαλόης παρὶ γαῖαν ὀπητύχην, ἔκπεσε πυρός·
 Τὸν κλυθὸν δὴ θῆρες τε κατ' ἔρεα δειμαίνοντες,
 Φόβρησι πυμάτοις ὑπὸ κλύθουσι, ἄδδὲ μύουσι
 Εἰσίδέην ὄασοισι καταβάσιον Διὸς ἔγχος.
 Τῆ μὲν καὶ νηοὶ μακάρων, καὶ δένδρεα μακρά,
 Ηλιβάτων τ' ὀρέων νυμφαὶ νῆες τ' ἐπὶ πόρω,
 Δάμνονται ζαπύροις πωτήμασιν ἐμπελαίοντες.
 Καὶ δ' αὐτὴ πληγείσα Ποσειδάωνος ἑταίρη,
 Πολλάκις ἠχῆεσ' ἀναχάζεται Ἀμφιτείτη.
 Ὑμῶς οἶω καὶ ἀτλήτων ἐπὶ φρεσὶν δῆρος ἔχοντες,
 Τέπλατε μαιρέων ἀμελέεσθαι δινύεα θυμῶ.

Ταῖσι γὰρ ἑραΐδαο Διὸς κατέβησε κέρων,
 Ὅπῃ κε δινήσῃσι μὲν ἄσάθῃσι ἀβάκεις.
 Αἴσα γὰρ ἰὺ δολιχοῖσι χρόνοις πεικαλλέα σκῆον
 Πυρσῶν ἀγώρασι διίπετέεσι δαμῶναι.
 πῶς ἀνάγκης τῶν θεῶν.
 Κλυθὶ μὲν οὐκ ἐγγέλονται, ἐπεὶ μὲν ἐπέδῃσας ἀνάγκη.
 *

Οὐδὲ μὲν ἀνάγκης τὸδε καρτερὸν, ἢ δὲ ἐπιβελῆ.
 *

— Μόλε δὲ εἰσαυμνῶς τοῖσι δὲ μύθοις,
 Οἷς ἀπ' ἐμῆς καρδίας ἀνάγω ἱεροῖσι τύποισι.
 *

Ρῶμα δὲ Φοιβείης ἀπονύμῃον ὑφ' ὅθεν ἀΐλῃς,
 Γνοιῆ ὑπὸ λιγυρῆ κεκαλυμμένον ἕρως ἀγῆ,
 Θηρόμῃον μολπαῖσι καὶ δρῆτοῖσι ἐπέεσι,
 Κάππεσεν ἀμφὶ κέρων ἀμφὶ μήτιο δοχῆος
 Λεπιδέων ὑμνῶν. μαλαχὸν δὲ ἐπέπλησε χιτῶνα,
 Αμβολάδην δ' ἀγὰρ γαστρός ἀεσσύμῃον παλινόροσον
 Αὐλῶν δὲ οὐκ ἐβροτέοιο Φίλιου ἐτεκνώσατο Φωνίω.
 πῶς ἀπολύσεως τῶν θεῶν.
 Λύετε λοιπὸν ἀνάκτα, βροτὸς θεῶν οὐδέ τι χερσὶ.
 *

Τίπτε ἑπιδδύομῃοι δὴ ἐπὶ βροτὸν ἀκίεσθε;
 *

Ἐρπε, καὶ ὄφροδῶς ἑπιτέρχεο τὸνδε Γαώσας.

Γαῶσο

*His enim celestis Iouis adnuit caput,
Quodcunq; versauerint, mansurū incōcusū, fufis.
Fatū enim erat lōginquis tēporib. pulcrū templum
Facibus pensilibus a Ioue missis consumēdum esse.*

De coactione deorum.

Audi me non volentē, quia me illigasti necessitate.

*

Nomen necessitatis hoc validum, imo etiam graue.

*

---- *Veni autem festinanter hisce verbis,
Quæ e meo corde educo sacris notis.*

*

*Fluxus a Phœbea deurgens ex alto luce,
Flatu sub stridulo occultatus aeris puri,
Delinitus cantibus & infandis verbis,
Cecidit circa caput inculpati receptoris
Tenuiū velamentorū. mollē vero impleuit tunicā,
Assultim per ventrem sursum citatus recurrendo,
Fistulaque ex humana caram peperit vocem.*

De solutione deorum.

Soluite iam regē, mortalis deum nō amplius capit.

*

Quare rogantes diu mortalem excruciatīs?

*

Vade, & celeriter adueni hocce seruato.

Parce nunc prudens verbis, da quietē autem vivo,
Secundo exsoluens canam figuram, & a membris
Nilæum linteum manibus fortiter auferens.

Sindonas laxato, nebulam solue & acceptabulum.

Naiades nymphæ Musis magnū soluite Phœbum,
Canentes diuæ longe-iaculantem Apollinem.

Soluite mihi coronas, & meos pedes aqua alba
Aspergite, & lineas delete, siquidem venerim.
Manu a dextra lauri ramum sumite manibus,
Abstergite oculos gemellos, naresque faciei.
Tollite virum de terra erigendo sodales.

De Hebræis.

Soli Chaldaei sapientiā sortiti sunt, atque Hebraei
A-se-genitum regem colentes Deum sancte.

De Christo interrogantibus.

Quod quidē immortalis anima corpori antecellit,
Cognoscit vir sapientiæ honore affectus: at anima
Viri pietate præstantissima est illius.

Cur Christus supplicio sit affectus.

Corpus quidē infirmis tormētis semper obiectū est,
Anima vero piorum in caelesti regione collocata est.

De

*

Γαῦεο δὴ παῖδων ὄφρων, αἰάπαιε δὲ Φάττε,
 Τάμνων ἐκλύων πολὺν τύπον, ἠδὲ δ' ἀπὸ γήων
 Νηλεΐω ὀφθύνω χερσὶν ἑβαρῶς ἀπαείρας.

*

Σινδνάς ἀμπέτασον, νεφέλιω λῦσον τε δοχῆα.

*

Ναΐάδες νύμφαι μούσας μέγα λύετε Φοῖβον,
 Ἀδύσσαι γὰρ ἕκαστη βόλον Ἀπόλλωνα.

*

Λύσατέ μοι τεφαῖους, καὶ μὲν πόδας ὕδατι λούετε,
 Ραΐατε, καὶ γραμμάς ἀπαλείψατε, καὶ γε μύλοιμι.
 Χέρσ' ἄξιτερῆς δάφνης κλάδον ἄρατε χερσὶ,
 Ψήχετε ὀφθαλμοὺς διδύμοις, ῥινας τε παρ' ὀσώπου.
 Ἀρατε φάτα γαῖηθεν ἀναθήσαντες ἐπαῖροι.

πρὸς Ἑβραίων.

Μοιῶσι Χηθδαῖοι Ἐφίλω λάχον, ἠδὲ δ' Ἐβραῖοι,
 Αὐτοχμέθλον ἀνάκτα σεβαζόμενοι θεὸν ἀγνάς.

πρὸς τὸν Χριστὸν ἐρωτήσασαι.

Ὅτι μὲν ἀθανάτη ψυχὴ μὲν σῶμα παρ' ὀσώπῃ,
 Γηνώσκη Ἐφίη τετίμημένος· ἀλλὰ γε ψυχὴ
 Ἀνέρος ὀσώπῃ παρ' ὀσώπῃ ἔστιν ὀκείνη.

ἀλλὰ τί ἐκολάθη ὁ Χριστός.

Σῶμα μὲν ἀδρανέσον βασιάνοις αἰεὶ παρ' ὀσώπῃ,
 Ψυχὴ δὲ ὀσώπῃ εἰς ἕρμιον πέδον ἵστα.

πᾶσι τῶν ἐκλελοιπότων χηρησίων.

Ἀμφὶ ἣ Γυθῶ οἱ Κλαεῖω τε μαυρομάτα Φοῖβος
 Αὐδήσει Φάπης ἡμετέρη θεμιτῶδεσσ ὀμφαῖς.
 Μυεῖα μὲν γαῖης μαιτήια θεσκελα νῶτω
 Ἐβλύθη, πηγὰί τε καὶ ἄαδματα διήνετα.
 Καὶ θεὰ μὲν ἀψ ἡθονίοισιν ἕσασ ἀέλποισιν ἔδεκτο
 Αὐτὴ γαῖα χυμεσσα· θεὰ δὲ ὤλεσε μυεῖος αἰών.
 Μένω δὲ ἠελίω φαεσιμβροτῶ εἰσέτ' ἔασιν
 Ἐν Διδύμῳ γυθίοις μυκαλήιον εἴητον ὕδαρ,
 Πυθαῖός τ' αἰὰ πέζαν ἕσασ Γαρνάσιον αἴπος,
 Καὶ κραναὴ Κλαεῖη βηχὺ σῶμα Φοῖβάδος ὀμφῆς.

I X.

Ἀμμωνος ἐν Λιβύῃ.

πᾶσι τῆς Ἀνίβου τελευτῆς.

Λίβουσα κρύψῃ βαλὸς Ἀνίβου δέμας.

X.

Ἐρμῶδ.

Ὅσδ' ἐγὼ, ὄν καλέεις, Ζυῶς καὶ Μαμάδος υἱός,
 Ἐρμῆς τῶ θεοβέβηκα λιπὼν ἀστράϊον ἀνάκτα.

X I.

Ἐκάτης.

πᾶσι ἑαυτῆς.

Ἡδὲ ἐγὼ εἰμὶ χέρη πολυφάσματος, ἔρανόφοιός,
 Ταυρώπις,

De defectu oraculorum.

De Pythone autem illi Clariaque oraculis Phœbi
Loquetur sermo noster legitimis vocibus.

Innumera quidem terræ oracula diuina in dorso
Scaturierunt, fontesque & flatus vorticosi.

Et hæc quidem iterum terrestres sub sinus recepit

Ipsa terra hians, illa vero absumpsit infinitū æuū.

Vnico autem Soli homines-illustranti adhuc sunt,

In Didymorū cavitatibus Mycaleia diuina aqua,

Pythonisque per solum sub Parnassio vertice,

Et salebrofa Clarus asperum os fatidicæ vocis.

I X.

Ammonis in Libya.

De morte Annibalis.

Libyca teget gleba Annibalis corpus.

X.

Mercurij.

Ille ego quem vocas, Iouis & Maia filius,

Mercurius progressus sum relicto caelesti rege.

X I.

Hecates.

De seipsa.

Illa ego sum puella multiformis, calum-scandens,

Taurino-vultu, triceps, saeva, aureis-iaculis,
 Phæbe experts-artis, lucifera-hominum Eiluthyia,
 Triplicis naturæ compositiones ternas ferens:
 Ætheri quidem ignitis similis simulacris,
 Aerem vero albis curriculis occupo,
 Terra autem meorum catulorū atrovū genus regit.

*

Iam mihi tu omnia facito, simulacrū autē in ipso.
 Forma mihi est Cereris pulchrū-fructum-ferentis,
 Vestib. omnino-cādidis, & circa pedes aureis cal-
 Circa zonā autē obliqui procurrūt dracones, (ceis,
 Vestigijs impollutis erepentes sursum,
 Ipso ex capite suspensi ad pedes extremos,
 In-orbem circum totam voluti secundum ordinem.

*

Aeriam post lucem, immensam, stellis-plenam,
 Impollutā, amplā domū dei reliqui. si vero cōscēdo
 Terram animalium-nutricem, tuis monitis,
 Suasuq; ineffabiliū verborū, quibus mētē delectat
 Immortalium in sciam mortalis homo.

*

Veni auditis tuis valde-prudentibus precibus,
 Quas mortalium natura inuenit deorum monitis.

*

Cur me a semper currente athere huc opis indignus
 Deos=

Ταυράπις, πεικάρλιος, ἀπηνής, χρυσοβέλεμος,
 Φοίβη ἀπειροτελής, φαειμέροτος Εἰλείθια,
 Τειροίου φύσεως στυγήματα τριπλά φέροσα·
 Αἰθέρι μὲν πυρέεσιν ἐξδομῶν εἰδάλοις,
 Ηἴερα δὲ ζῆθνοῖσι ἔσχάσμασιν ἀμφικέθηται,
 Γαῖα δὲ ἐμὴν σκυλάκων δνοφερῶν γῆρος ἰώιο χόδι.

*

Ἦδη μοι σύγε πάντα ποίη, ξόανον δὲ σὶ αὐτῶ·
 Μορφή μοι πέλεται Δημήτερος ἀγλαοκάρπου,
 Εἴμασι παλλόχοις; πῶεἰ ποσὶ δὲ χρυσοπέδιλοις,
 Ἀμφὶ δὲ τῇ ζώνῃ δολιχοὶ πωρότοισι δράκοντες,
 Ἰχθεσὶν ἀχραῖτοισιν ἐφερπύζοντες αἰώθεν,
 Αὐτῆς ἐν κεφαλῆς ζῆρτάμοι ἐς πόδας ἀκροῖς,
 Σπειρηδὸν πῶεἰ πᾶσαν ἐλιασάμοι κτῆ ἕσμιον.

*

Ηἴεον μὲν φέλος, ἀπείριον, ἀφροπληθές,
 Ἀχραῖον, πολὺ δῶμα τεῦ λίπον. Εἶ δὲ ὀπιβαίνω
 Γαῖης ζωδέφοιο, τεῆς ἑσποθημοσιύησι,
 Γῆσι τ' ἑρρήτων ἐπέων, οἷς δὲ φρένα τέρπει
 Ἀθανάτων ἀδαῖν θνητὸς βροτός.

*

Ἠλυθὸν εἰσάμσα τεῆς πολυφραδέμονος δὲ χῆς,
 Ἦν θνητῶν φύσις ὄρε θεῶν ἑσποθημοσιύησι.

*

Τίπτε μὲν αἰετῶν ἀπ' αἰθέρος ὠδε χαπίζων;

ε

Θηοδάμοις Εκάτιω μετέωρον κληθεσας ἀνάγκης

*

Τοῖς μὲν ἀπειρήτοις ἐρύων ἰούγξιν ἀπ' ἀΐθρης
 Ρηιδίως, ἀέκοντες ὅτι ᾤονα διὰν ἀγασταί
 Τοῖς δὲ μέσοις μεσάτοισιν ἐπεμβεβασιν ἀήταις,
 Νόσφι πύρος θείοιο, πδρομφέας ὡς τῶν ονειέρις
 Εἰσχρίνης μερόπεισιν αἰεὶ καὶ δαίμονας ἔρδων.

*

Ἀλλ' οἱ μὲν κατ' ἄρθε μετήροσι ἔραϊώνας,
 Στῶν γόμοι κούφοισι μετ' ἄρπυγαι Φέρονται.
 Ρίμφα δὲ θεοδάμοισιν ὅπιμύσαντες αἰάγκης,
 Εἰς ᾤον ἐπειρομύως δὲ ἠάιον ἀγασσι,
 Θνητοῖς ἐσομύως ἑποφήταις *

*

Οὐδὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖς ποτ' ἀδείμαντον,
 Οὐδ' ἀκράαντον ἔλεξε θεοῖς Εκάτη θεοφήταις.
 Ἀλλ' ἀπὸ παγκράτιο νόσ παΐθεν καπίσσα
 Αἰέν δὴ ἠθείης σελαγίζεται, ἀμφὶ δὲ μῆτις
 Εμπιδος ἄρρηκτοισι μύθ' λογιόις βεβαῖα.
 Δεσμῶ δὲ οἶον κλήζε. θεῶν γὰρ ἀγῆς με βσιώδε,
 Οση ψυχῶσιν πδρομφέατον ἠκεσα κόσμον.

*

Ἀλλὰ τέλ' ἕοανον κεκαθαρημόν, ὡς σε διδάξω,
 Πηρῶν δὲ ἀγείοιο δέμας ποίς, ἠδ' ὅπικοσῆ
 Ζώοισιν λεπτοῖσι κατοιχιδίοις σκαθαρώταις.

Σμύρνης

Deos-domantibus Hecatē me deam vocasti ne-
(cessitatibus?)

Hos quidem ignaris trahens illecebris ab aethere
Facile, inuitos in terram almam deducito:
Medios vero medijs incedentibus ventis (Somnia
Absq; igne diuino, omnia-prædicentes tanquam
Immittis hominibus semper & demonas faciendo.

At in supernis sublimes caelestes,
Citati lenibus cum ventis feruntur.
Raptim autē deos-ligantibus conuiuentes necessi-
In terram festinanter matutini irruunt, (tatibus,
*Mortalibus sedulo vatibus **

Nihil in immortalibus dijs unquam intrepidum,
Neq; irritū dixit sapiētibus Hecatē dei-vatibus.
Sed de omnipotenti mente a patre descendens
Semper veritate lucet, circum autem prudentia
Stabilis infractis manet oraculis fixa.
Vinculo igitur voca. deam enim ducis me tantam,
Quæ animare supremum valui mundum.

Sed confice simulacrum purum, ut te docebo,
Ex ruta siluestri corpus fac, & adorna
Animalibus exiguis domesticis stellionibus.

Myrrhae & styracis thurisque miscellam tritam
 Cum illis bestiolis, & collectam sub lunam
 Crescentem initia, ipse desuper dicens hæc vota.

*

Quot formæ mihi, tot animalia tibi impero,
 Et sedulo ista perfice. de lauro autè mihi spote nata
 Domus mea receptaculū facito, & simulacro multas
 Illi preces fundens, in somnis me videbis.

*

Quis mortalis non desideravit sculpra signa dare
 Ex auro, & ære, & argento splendido?
 Quis vero ista non amat inter superiores stans? (ris.
 In unū oīa colligēs dico multis-fatīs-præditū e vi-

X I I.

Serapidis.

De seipso.

Clara quidem per domum Dei splendet lux.
 Venit enim, occurrit magnus deus, vidit meum
 Robur inexpugnabile scintillam urentem-tyranos,
 Cinnamon ex capite summo, iucundo vultu
 Undique exhilaratum cirrisque sacris menti.

Nicocreonti Cypriorum regi.

Sum deus talis ad discendum, qualem & ego dico.
 Celestis ornatus caput, venter vero mare,

Terris

Σμύρνης καὶ ἑσέακος λιβαίοιο τε μίγματα τείλας
 Σιῶ κείνοις ζώοισι, καὶ ἀθροίστας ὑπὸ μιλίω
 Αὐξέσαν τέλη, αὐτὰς ἐπὶ χόρμος τίωδι ἔρχω.

*

Οἶσται μορφαί μοι, πόσοις ζώοις σε κελθίω,
 Καὶ σφόδρα ταῦτα τέλη, δάφνης δέ μοι αὐθιγμέθλου
 Οἴκου ἐμοῦ χόρημα ποίη, καὶ ἀγάματι πολλόν
 Κείνω ἐπὶ χόρμος, δι' ὑπνυ ἐμέ τοι ἀναθρήσεις.

*

Τίς βροτὸς ἔπεπόθηκε χαρακτῆρας ὀπάσασθαι
 Χρυσῶ, καὶ χαλκῶ, καὶ ἔργου αἰγλήεντος
 Τίς ὃ γὰρ ἔφιλῆ τῆ δὴ κατ' ἄρτην ἐφεσῶς;
 Εἰς ἐν ἀθροίμος εἶρω πολυμοίρεα φωτῆ.

X I I.

Σεραπίδος.

πρὸς εἰαυτῶ.

Φαιδρὴ μὲν καὶ δῶμα θεῶ καὶ ἀλάμπεται αὐγῆ.
 Ηλθε γὰρ ἰωπέολησε μέγας θεός, εἶδεν ἐμῶ
 Κάρτος ἀμειμάκετον λαμπηδὸνα φλογμοτύραννον,
 Βόσρυχον ἐκ κεφάλης νεάτης, χροποῖσι μετώποις
 Ἀμφίσι ἰαγόνδρον πλοχμοῖς θ' ἱερεῖσι θηεῖς.

Νικηχρέοντι τὰ Κυπρίων βασιλῆ.

Εἰμὶ θεὸς τοῖόςδε μαθῆν, οἷς κ' ἐγὼ εἶπω.
 Οὐραίνιος κόσμος κεφάτη, γαστήρ δέ θαλάσσα,

e iij

Γαῖα δέ μοι πόδες εἰσὶ, τὰ δ' ἔατ' ἐν ἀγέει κήνται,
 Ομμά τε τηλαυγές, λαμπρὸν φάος ἠχίοιο.

Θέλιδι ἔρωτ' ἦπι, τίς παρ' τῆς ἐμῆς βασιλείας
 ἔδωκ' ἔπι τῶν, ἢ τίς ἔσται μετ' ἐμέ;

Πρῶτα θεός, μετέπειτα λόγος, καὶ πῦμα σὺν αἰσῖς.

Σύμφυτα δ' ἄρ' ἄρ' αἰσῖς, καὶ εἰς ἐν ἰόντα. ----

Οὐ κρείττος αἰώνιον. ὠκέσι ποσὶ βάδιζε θνητὸν, ἀδ' ἄλλου
 ἀθανάτων βίον.

X I I I.

Ασκληπιῶ.

παρ' ἐαυτῶ.

Τείκεθ' ἔξ ἱερῆς ἠκω θεός, ὅν ποτε μήτηρ
 Φοῖβον ὑπὸ λναοδύσσα κησ' Ἐφίας βασιλῆα,
 Ἰδρην ἰητροῦς Ασκληπιόν· ἄλλὰ τί πῦμα;

X I I I I.

Τρόφωνίς τῆς ἐν Λεβαδεία.

Θηβαίοις.

Πεῖν δοεὶ συμβολῆν ἑλθροῖς, γήσαθε Ἐπίμαον,
 Αατίδα κοσμήσαντες ἐμῶν, τίω εἴσατο νηῶ
 Θῆρος Αεισομένης Μεασηνίος. αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 Ἀνδρῶν δις μύθεων Φήσω στρατὸν ἀεπιστάων.

XV.

*Terra autem mihi pedes praestat, at aures in aethere
 Oculusq; eminus splendēs, lucidū lumē solis. (sunt,
 Thulidi interroganti, Quis ante meum
 regnū potuit tanta, aut quis erit post me?
 Primum Deus, deinde verbū, & spiritus cum eis.
 Concreta autem sunt omnia, & in vnum euntia.
 Cuius potentia est aeterna. Velocibus pedibus va-
 de mortalis, incertam exigens vitam.*

X I I I.

Æsculapij.

De seipso.

*Tricca ex sacra venio deus, quem olim mater
 Phæbo succumbens peperit sapientia regem,
 Peritum medicina Æsculapium. sed quid rogas?*

X I I I I.

Trophonij Lebadia.

Thebanis.

*Priusquā hasta pugnetis cū hastibus, ponite tropæū
 Scutum ornantes meum, quod collocavit in templo
 Acer Aristomenes Messenius. at ego certe
 Virorum inimicorum perdam exercitiū clypeatorū.*

e iiij

*Oracula incertorum deorum.**Aedelij manui inscriptum.*

*Duarum Parcarū in staminibus stamina sunt sita
De tua vita. siquidem urbes dilexeris,
Urbes etiam virorū & gloria tibi immortalis erūt,
Virorum pascenti iuuenum diuinum impetum.
Si vero paueris ouium gregem aut etiā taurorum,
Sane tum spera consortem quoque beatis
Te futurum esse immortalibus.*

De Andronico.

*Repente autem excitatus ex loco pleno potus
Vir liuidus, insolens moribus,
Odiosus, canus, varius chamaleon,
Irruet, & demetet culmos.
Verumtamen & ipse demessus tempore
Postea luet miseram pœnas
Eorum quæ male egit in vita miser.
Nam gestans ensem, non euitauerit gladium.*

De tauriformi imperatore.

*Habitus indicat mores & locum
Vnde venisti: conspectus quam mihi carus es?
Primas habes enim virtutes alijs copiosus,
Et sobrium te geris leniter castigando carissimos.*

Vnde

Χρησιμοὶ ἀδύλων θεῶν.

ἐν τῇ Αἰδοσίᾳ χεὶ ἐξηραμμένος.

Δοισῶν μοιράων ὅπτι νήμασι νήματα κέσται
 Εἶνεκα σῆς βιοτῆς. Ἐὶ μὲν ὀφολίεθρ' ἀγαπάζεις,
 Αἰετὰ τ' αὖ φωτῶν καὶ Ἰοι κλέος ἀφθιτον ἔσται.
 Ἀνδρῶν ποιμαίνοντι νέων θεοεὶκελον ὄρμυ.
 Ἦν δ' ἡ ποιμαίνης μῆλων νομὸν ἠδ' ἔπι τῶρων,
 Δὴ τότε σαυτὸν ἔχπε σῆυήορα καὶ μακέρεσσιν
 Ἐμμενα ἀθανάτοισιν.

ᾠδὴ Ἀνδρονίχου.

Αἴφνης δὲ αἰσᾶς ἐκ τόπου πλήρης τόπου
 Ἀνὴρ πελιδνός, ἀγῶχος τὸν ἔσπον,
 Στυγίος, πολίος, ποικίλος χαμηλέων,
 Ἐπεισπεύεται, καὶ θεῖσει κελεύει.
 Γλίω δ' ἄλλὰ καὶ τὸς σῆυθεματῆς τὰ χροῖα
 Εὐστέρον τίσειεν ἀθλίας δίχας,
 Ων ἄρ' κακῶς ἔπαρξεν ἐν βίῳ τάλαις.
 Οὐ γὰρ φέρων μάχαρον, ἔφυγη ξίφος.

ᾠδὴ τῷ βοοσκήμονος βασιλέως.

Τὸ γῆμα φαίνη τὸν τόπον καὶ τὸν ἔσπον
 Οἷεν μόλησας οἶος ὄφθεις μοι φίλος;
 Πράττας ἔχας γὰρ ἀρετὰς δῆλων πλέον,
 Καὶ ἄφρονιζῆς ἄφρονων τοῖς φιλάτοις.

Οἷεν

Οθεν τέτ' ἄχας χρεσθ' ἄτου ἔ' τέλοισ,
 Μόνος ἀναρθεῖς εἰς ἀνακτόρων, κλέος,
 Καὶ ᾧ νεκρῶν κρείττε λιπῶν ὄ κρείτος.
 Ως εἰ βραχὺ γ' ὄτυχ' ἴσθς ὄ κρείτος.

Βοιωτοῖς.

Ἀρνη χηρὸν ἔσσα μὲν Βοιωτίων αἰδρα.

*

Σημῶν τόδε πᾶσι θεοὶ Φάμοισι βροτῶσι,
 Βοιωτοῖς ὃ μέλισσα, καὶ οἱ ᾠεναγεταῖοισι.

Θηβαῖοις.

Θηβαῖοι Κἀδμαιο πόλιν κατὰ μαγεταῖοντες,
 Αἴκ' ἐθέλητε πᾶσαν οἰκὴν στυῶ ἀμύμονι πλῆτ' ἔν,
 Εκπορὸς ὄφρα Γεραμίδου κομίσαντες εἰς οἴκεις
 Εἰς Ἀσίης, Διὸς ἀνεσίης ἦρωα σέβραθε.

Ἰβλιανῶν ἀποσάτη.

Γηγμέων ποτὲ φύλον εἰήρατο μηπέτα Ζεὺς,
 Εἰρητον μακάρεσσιν ὀλύμπια δώματ' ἔχοισι
 Ρωμαίων βασιλῆς Ἰβλιανὸς θεοφθής
 Μαρινάμνος Γερσῶν πόλιος καὶ τείχεα μακρὰ
 Ἀγχιμάχων διέφρασε πνεὶ κραιτέρῳ τε σιδ' ἦρα,
 Νώλεμεως δ' ἑδάμασε πόλεις τε καὶ ἔθνεα πολλά.
 Ἀλλὰ καὶ ἑσπερίων ἀνδρῶν Ἀλαμανικὸν ἔδαε
 Ὑσμίνης πυκινῶσιν ἐλών, ἀλάπαξεν δ' ἔβρασε.

ᾠεὶ τῆς τελευτῆς αἰτῆ.

Ἀλλ' ὀπότ' ὀμ σκήπτροισι τοῖς Γερσῆσιον αἴμα

Ἄζει

Vnde confec
 Solus educt
 Et mortuo,
 Sic breui n

Arne vi

Signum
 Baeotis a

Theban
 Si veliti
 Hector
 Ex A

Terrigen
 Inimicis
 Romano
 Pugnans
 Bellico
 Fortiter
 Quin &
 Pugnans

At postq

*Vnde consecutus es prosperrimi exitus,
Solutus eductus ex palatio, gloriam,
Et mortuo, optime, relinquens potentiam,
Sic breui namque obtinebis imperium.*

Bœotis.

Arne vidua manet Bœotium virum.

*

*Signum hoc omnibus dij monstrant hominibus,
Bœotis autem maxime, & iis qui circumhabitant.*

Thebanis.

*Thebani Cadmi urbem incolentes,
Si velitis patriam habitare cum faustis diuitijs,
Hectoris ossibus Priamida translatis in domos
Ex Asia, Iouis monitu heroem colite.*

Iuliano apostata.

*Terrigenum quondã genus sustulit prudẽs Iupiter,
Inimicissimum beatis celestes domos incolentibus:
Romanorum rex Iulianus deo-similis
Pugnando Persarum vrbes & mœnia longa
Bellicosorum vastauit igne duroque ferro,
Fortiterque domuit vrbes & gentes multas:
Quin & occidentaliũ virorum Alamanicũ solam
Pugnis crebris capiens, vastauit agros.*

De morte ipsius.

At postquam sceptris tuis Persicum sanguinem

*Vsque ad Seleuciam quatiens gladijs domueris,
 Tunc te in calum vehet lucidum vehiculum
 Vndique procellis agitatum in turbibus,
 Abiecta mortalium morum laboriosa cura.
 Venies autem ad aetheriae lucis paternam aulam,
 Vnde demigrans humanum in corpus venisti.*

Italis.

*Circa Laiū Draconē multus olim populus peribit.
 De Ioanne Comneno.*

*In locis autem humidis & praefer spem cades.
 O quomodo fies esca infestorum coruorum?*

Cinyrae de Adonide.

*O Cinyra, rex Cypriorū virorū hirsutis podicibus,
 Infans tibi pulcherrim⁹ qdē natus est, admirād⁹ tibi
 Inter oēs homines, duo autē illū numina habebunt,
 Vna qdē subacta occultis callib. alter vero subigēs.*

Constantinopolitanis,

Bos clamabit, & taurus vero plorabit.

*

*Vae tibi o vrbs septem verticibus, quia mille nō at-
 Macrino. (tinges annos.*

*O senex, profecto te iuuenes conterunt bellatores,
 Tua aut vis soluta est, molestaq; tibi senectus venit.*

De Manuele imperatore.

Sed postrema te lucrabitur ansa nominis.

Milefsis.

Ἀλλ' Ἐλθὺ κείης κλονέων ἑξίφρασι δαμάσσης,
 Δὴ τότε σε παρὲς ὄλυμπον ἄλλ' πειλαμπῆς ὄχημα,
 Ἀμφὶ θυγείησι κυκάμδρον ἐν τροφῶν γίγξι,
 Ρίψαντα βροτέων ἐθέων πολύτλητον αἴλιω.
 Ἡξῆς δ' αἰθερείς φάεος παρβαίον αὐλιώ,
 Εἶπεν ἄποπλαστῆς μερσπῆιον ἐς δέμας ἦλθες.

Ἰταλιώταις.

Λαίον ἀμφὶ Δράκοντα, πολὺ ποτε λαόν ὄλγαθα.

πρὸς Ἰωάννη Κορμηνῆ.

Τόποις δ' ἐν ὑγροῖς καὶ παρ' ἐλπίδα πέσης.

Ὡ πῶς γρήση βράμα δεινῶν κρεάκων;

Κινύρα ὑπὸ Ἀδωνίδος.

Ὡ Κινύρα βασιλῶ Κυτωρίων ἀνδρῶν δασυπερσέκτων,

Γαῖς Ἐὶ κάλλιστος ἰδὺ ἔφυ, θαυμαστότατός Ἐὶ

Γάτων ἀνδρῶν. δύο δ' αὐτὸν δαίμον' ἔχητον,

Ἡ ἰδὺ ἐλαυνομύη λαθροῖς ἐεμοῖς, ὃ δ' ἐλαύνων.

Κωνσταντίνε πολίταις.

Βοῖς βοήσει τε, καὶ ταῦρος ὀφρῶν ἰσῆσει.

*

Οὐαί Ἐὶ ὠ ἐπ' ἀλάφει, ὅπ' ἔχλιασῆς.

Μακρίνω.

Ὡ γρον, ἢ μάλα δὴ σε νέοι τείροισι μαχηταί,

Σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δὲ σε γῆρας ἰσῆσει.

πρὸς Μανηῆλος βασιλέως.

Ἀλλ' ὑστάτη σε κερδῆς λαβὴ λόγρου.

Μιλησίοις.

Καί μοι Γεργίθων τε Φόνος μέλξ ἀπολεμίστα,
Πισήρων τε μόρος, καὶ δένδρον ἀθάλαές.-----

ᾠεὶ Μιχαήλος.

Ἀρχὴ κακῶν γὰρ παρορπιστά τῇ ῥονί,
Ὅπῳ κατάρξη τῆς Βαβυλωνίος δράκων
Δύσλωπος αἰεὶ καὶ Φιλόχρυσος λίαν.

Γισίδας.

Ἄστυ Ταβῶν ἐρικυδὲς ἐλάβησεν οἰκίζεσθαι.
πῆνι τῆς Ἰξ Ἀσίας ἐρωτῆσθί εἰ λωϊόν εἴη
μετοικῆν εἰς Κόρινθον.

Εὐδαίμων ὁ Κόρινθος, ἐγὼ δὲ εἴλω Τενεαίτης.

*

Στύλος Θεβαίοισι Διώνυσος πολυγηθῆς.

ῥησιμὸς λίθῳ ἐξηγεραμμένος.

Ἀλλ' ὅτε δὴ νυμφαὶ δροσερῶν καὶ ἄστυ χροίεω
Τερπόμηναι γήσωνται εὐσεφέας κατ' ἀγνάς,
Καὶ τείχος λουθηῖο πολύστονον ἑσέεται, δῆκαρ
Δὴ τότε μυρία Φύλα πολυσπερέων ἀνδρόφρων,
Ἀγρία, μῆγαίροντα, κακίῳ ὅπτι μῆρα δὲ κίῳ,
Ἰερεὶ καλλιθέοιο πόρον Διὰ βανάτα σὺν ἀγμῆ,
Καὶ σκυθικῶν ὀλέσει χόρῳ καὶ μυσιδα γαῖαν,
Θρηκίης δὲ ὅπτι βανάτα σὺν ἑλπίσι μαγομνήσων,
Αὐτῆ κεν βίοτοιο τέλος καὶ πότμον ὅπτι αἶσι.

Milesiis.

*Et mihi Gergithum cades curæ erit bella-peroso,
Seruorūq; pistrinariorū fatū, & arbor sempervirēs.*

De Michaële Balbo.

*Initium malorum accidet terræ,
Quando regnarit Babylone draco
Lingua præpeditus iste & auarus admodum.*

Pifidis.

*Vrbem Tabarum celebrem liberam condite.
Cuidam ex Asia interroganti an præ-
stet Corinthum migrare.
Fortunata Corinthus, at ego malim esse Teneates.*

*Columna Thebanis est Bacchus multum-latitia-
afferens.*

Oraculum lapidi incisum.

*Sed quando nymphæ roscidam per urbem choream
Hilares duxerint coronatis in vicis,
Et murus balnei multigemens erit munimentum:
Tunc infinita genera ubique sparforum hominum,
Fera, insana, malignis armata viribus,
Istri pulchrislui vadum transgressa cum acie,
Et Scythicam perdent regionē & Mysiam terram,
In Thraciam vero penetrātia cum spe furibunda,
Hic vite finem & fatum assequentur.*

Vatum virorum.

I. AMPHILYTI ACARNANIS.

Pisistrato.

*Iactum est autem iaculum, & rete expansum.
Thynni autem irruent lunari in nocte.*

II. BACIDIS.

*Effice, barbara gens quando iuga in mare miserit
Canabea, Euboea ut absint multū-balātes caprae.*

*

*Sed quando Dianæ ad auratum templum, littus
Nauibus iunxerint, & maritimam Cynosuram,
Spe insana pinguibus destructis Athenis,
Diuina pœna extinguet potētē puerū, iniuriæ filiū,
Infestū, cupiditate flagrantē, putantē se oīa corrū-
Es. n. ari cōmiscabitur, & sanguine Mars (pturū).
Mare inficiet. tunc libertatis Græciæ diem
Late-cernēs Iupiter inducet, & venerāda Victoria.*

*

*Illum inquam, iuxta Thermodontem & Asopum
herbis torosum,
Græcorum congressum, & barbarum clamorem,
In quo multi cadent super sortem & fatum,
Sagittis-*

X V I.

Χρησμολόγων ἀνδρῶν.

I. ΑΜΦΙΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΑΚΑΡΝΑΝΟΣ.

Γ' φησὶ γράτω.

Ἐρρίπται δὲ ὁ βόλος, ὃ δὲ δίκτυον ἐκπέπεται αἴ
 Θῶοι δὲ οἰμήσοισι σελιῶαίης Δ' αὖ νυκτός.

II. ΒΑΚΙΔΟΣ.

Φεάξο, βαρβαρόφωνον ὅτῳ ζυγὸν εἰς δῆα βόλῃ
 Βύβλιον, Εὐβοίης ἀπέχῃ πολυμηκέδας αἴγας.

*

Ἀλλ' ὅτῳ Ἀρτέμιδος χρυσάορον ἱερὸν ἀκλιῶ
 Νησιῖ γεφυρώσῃσι, καὶ εἰνδλίω Κωϊόσθεσιν,
 Ἐλπίδι μαυνομῆρη λιπαρὰς ἄφραντες Ἀδύας,
 Δία δίκη σέεσθ' ἡρατερὸν κέρον, ὕβριος ἴον,
 Δεῖνον, μαμύοντα, δοκειῶντ' ἀνὰ πύργα πυτιάσαι.
 Χόρτος γὰρ χαλκῶ συμμίξεται, αἵματι δὲ Ἀρης
 Πόντον φοινίξῃ, τὸτ' ἐλδύθερον Ἑλλάδος ἡμῶ
 Εὐρύοπα Κρονίδης ἐπάγῃ, καὶ πότνια Νίκη.

*

Τὴν δὲ ὅπτι Θερμόδοντι καὶ Ἀσωπῶ λεχεποίῃ
 Ἐλλυῶν σιῦσθον, καὶ βαρβαρόφωνον ἰνυλῶ,
 Τῇ πολλοὶ πέσονται ἄφ' ἀρχαῖν τε μέρον τε,

f

Τοξοφόρων Μήδων ὅτ' αἰσιμον ἤμῶν ἐπέλθῃ.
 ἐς τὴν Μεσσηνίων κἀποδόν.

Καὶ τότε δ' ἠ Σπάρτης μὲν ἀπ' ἀγλαὸν αἶψος ὀλῆται,
 Μεσσηνὴ δ' αἰθῆς οἰκήσεται ἡμάτα πύματα.
 ἄξι τῆς Εἰρέας.

Οἱ τ' ἀπὸ Μεσσηνίας παύσῃ κρουοῖς τε δαμείσις.
 Τιθορέοσι καὶ Θεβαίοις.

Ἀλλ' ὅπότ' αἰ Τιθορέας Ἀμφιότι τε Ζήθω τε
 Χύτλα καὶ Δύχολας, μειλίγματα τ' ἐν ῥῆσιν χέουσι,
 Θερμοιδύς τε Ἄεσιον κλυτὸν μὲν ἠχίοιο.
 Καὶ τότε δ' ἠ πεφύλαξο πόλιν κακὴν ὅσα δ' ἀπαδόν
 Ερχόμενον καρποὶ γὰρ ἀποφθινύθοισιν ἐν αὐτῇ
 Γαίης δασυαμύρων, Φώκου δ' ἐπὶ σῆμα Φερόντων.
 *

Ἀλλ' ὅτ' αἰ οἰκήσασιν λύκοι πολιά τε κραναί
 Ἐν Τρωτῶν, ὅ μετὰ ξυ Κολίνθου καὶ Σικυωνίος.
 *

Ἀλλ' ὅπότ' αἰ κικιχὸς πολυώνυμος ἐς φλόγα πολλῶν
 Πηδῆση, δόξης ἄσπερον Ἐρευνί θυμὸν ὀρενθεῖς,
 Δὴ τότε τοῖς δήοις κινδύω πεχας, οἱ οἱ ἔπονται,
 Μιμείσθαι χεῖρ' ἰπτόμων ἀποχοιδύοιο λύκοιο.
 Ὅς δέ κε δειλὸς ἐὼν, φύγῃ μὲν Ἡφαίστιο,
 Λάεσσι βδελύξῃ τῶτον ἄχα πύρας Ἀχαιοῖς.
 Ὡς μὴ ψυχρὸς ἐὼν θερμηγερῆν ὅτι χερῶν
 Χρυσῶν ἄξια μὲν πῆριον, μέλα πολλὰ δ' ἀμείζων,
 Ἐν καλαῖς

Sagittiferorum Medorū qñ fatalis dies aduenerit.

De Messeniorum reditu.

*Et tunc certe Sparta quidem nitidus flos deperibit,
Messene vero iterum habitabitur per dies omnes.*

De Eira.

Et qui a Messene sonitu & scatebris domita.

Tithorensibus & Thebanis.

*At quando Tithorensis Amphioni & Zetho
Libamina, & preces, & placamina in terra fuderit,*

Calefacto tauro illustris vi solis:

Tunc sane caue urbi malum non leue

Ingruēs. fruges namq; pereunt in illa, (portauerint.

De terra si quid carpserint, Phocique super bustū

*

At cum habitauerint lupi canaque cornices

Vna mediū inter Corinthum & Sicyonem.

*

Cū vero Cynicus multinominis in flāmam multā

Insilierit, a gloria Erinny animo commoto,

Tunc quoq; alios caniuulpes, qui eum sequuntur,

Imitari oportet fatum morientis lupi.

Qui autem timidus existens fugit vim Vulcani,

Lapidib. obruēdus hic erit mox ab oībus Achinis.

Ne dum frigidus est, de calidis nugare tentet,

Auro referta pera, admodum multa fenerans,

f ij

In pulcra patria habens ter quinque talenta.

III. DIOPITHIS.

Spartanis.

*Caue sane Sparta, quamuis gloria excellas,
Ne te breuis pede ledat claudum regnum.
Diu enim arumne te detinebunt in sperata,
Interemptor hominumque fluctus agitati belli.*

Leonis Imperatoris sapientissimi, de
restitutione Constantinopolis.

*Byzantis aula, p̄ Constantini domus,
Roma, atque Babylon, & Sion quedam noua,
Regno ter & ter centenis tibi fas frui,
Saltem vicenis annis deficientibus.
Ceu puluerem aurum collectura es gentium,
Simul vicinis imperatura omnibus.
Sed te perustum ab igne, te flauum genus
Totam incinerabit, & regnum euertet tuum.
Eris quasi non unquam fuisses antea.
Donec ab oriente conspectus digitus Dei
Digitos manus iam perdita implebit duos,
Hastas gerentes, e camino auras velut,
Fatum quibus paternum ulturi sunt graue.
Tunc liberi venturi sunt tui undique,
Recta velut ad centrum de circuli ambitu,
Ius exsequeris per quos iustos, ceu decet.*

Adeoque

Ἐν καλαῖς πάσαισι ἔχων τρεῖς πέντε τάλαντα.

III. ΔΙΟΠΕΙΘΟΥΣ.

Σπαρτιάταις.

Φράζεο δὴ Σπάρτη, καὶ ὡς μέγ' αὖ λαιχρὸς ἔβουσα,

Μὴ σέθεν δ' ἐπίποδος βλάβη χολῆ βασιλῆα.

Δηρὸν γὰρ μόχθοι σε καταχρήσοισιν ἄγχοι,

Φηρσίθερόν τ' ἔπι κῦμα κυκλωοῦρα πολέμοιο.

Λέοντος ἔθρονα βασιλέως, ὡς αἰ ἀναστάσεως

τῆς Κωνσταντίνης πόλεως.

Βύζαντος αὐλῆ, ἔστα Κωνσταντίνης,

Ρώμη, Βαβυλῶν, καὶ Σιών δὴ νῆα,

Τεῖς τεῖς ἔκαθον καὶ σὺ σὺν ἀρξῆς κρατός,

Μιας ἐν αὐτοῖς ὑπερούσης εἰκάδος.

Ὡς χροῦ ἀθροίσεις τῶν ἐθνῶν ὁ χριστίον,

Καὶ πάσας ἀρξῆς τὰς πέριξ φυλαρχίας.

Ἀλλὰ σε πύριζαθον καὶ ζανθὸν γῆρος

Γᾶσαν τεφρώσει, καὶ ὁ σὸν λύσει κρατός.

Ἐση πάλιν γὰρ, ὡς ὡς ἐδὲ δ' ἀρξῆ ἀδύη.

Ἐως γὰρ δακτύλος ὀφθαλμοῦ δ' ἔω,

Χερὸς ρυείσης δακτύλοις πλήσει δύο,

Αἰχμαὶς φέρεταις, αὐρας ὡς ἐκ καμίνης,

Αἰς τὸν παρῶν ἐκδικήσοι μόρον.

Ἡξοισι δὲ αὐτῆς κυκλήθην τὰ σὰ τέκνα

Εὐθείας, ὡς ὡς ἐκ κύκλις τὰς κεντέιον,

Ἐφ' οἷς δικαίους ἐκβιβάσει τὴν δίκην.

f iij

Καινή πολυειπὸν ἢ χαρὴν πάλιν ἔσῃ,
 Καὶ κρητήιον ᾠξίς τῷ ἔθνῳ, εἴ πορ πάλαμ.
 Δόξης γὰρ οἶκος σὺ θεῶν χρηματίσεις,
 Τοῖσι χρεοὶ σα παρρησιοντων τῷ πέλας.

X V I I.

Χρησιμολόγων γυναικῶν.

I. ΞΕΝΟΚΛΕΙΑΣ ΠΡΟΜΑΝΤΙΑΔΟΣ.

Ἄλλος δὲ Ἡρακλῆς Τιρωτίος, ἐχὶ Κανωβδῆς.

II. ΦΑΕΝΝΙΑΔΟΣ.

ᾠεὶ τῷ Κητῷ Διὰ βῆστος εἰς τὴν Ἀσίαν.
 Δὴ τότε ἀμειψόμενος εἴπὸν πόρην Ἑλλησπόντου
 Αὐλήσει Γαλατῶν ὄλοθός στρατὸς, οἳ ῥ' ἀθεμίτως
 Ἀσίδα πορρήσοισι· θεὸς δὲ ἐπικυώτερα θήσει
 Γάγγυ μάλ', οἳ ναύοισι παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης.
 Εἰς ὀλίγην ἴαχα γὰρ σφιν ἀοοσητήρα Κροθίων
 Ορμήσει, τῶροιο δεσφεφείος Φίλον ἕπον,
 Ὅς πᾶσιν Γαλάτησιν ὀλέθριον ἡμῶν ἐφήσει.

III. ΦΗΜΟΝΗΣ ΠΡΟΜΑΝΤΙΑΔΟΣ

τῶν Δηφοῖς Ἀπόλλωνος.

Δηφοῖς.

Ἀγγοδὲ ἢ Βαριῶν ἰὸν ἐπ' ἀέει Φοῖβος ἐφήσει
 Σίντη Παρρησιῶ· Φοῖβος δὲ Κρήσιοι ἄνδρες
 Χρῆσας ἀγῆσθλοισι, ὅδε κλέος ἔποτ' ὀλέσται.

IIII.

*Adeoque tunc rursum futura tu noua es,
Meliusque nationes rectora, ac prius.
Nam gloriae Dei domus vocaberis,
Vbi se ad pedes tuos vicini abiecerint.*

X V I I.

Vatum feminarum.

I. XENOCLEÆ DEI INTERPRETIS.

Alius nempe Hercules Tirynthius, non Canobus.

II. PHAENNIDIS.

De Gallorum transitu in Asiam.

*Sane tunc traiecto angusto freto Hellepontii,
Tibia canet Celtarū noxius exercitus, qui nefarie
Asiā vastabūt. deus autē adhuc grauiora intētabit
Multo magis ijs qui habitant iuxta littora maris.
Breui omnino enim ipsis opitulatorem Iupiter
Excitabit, tauri a Ioue nutriti carum filium,
Quī omnibus Celtis lethalem diem immittet.*

III. PHEMONOES APOLLINIS DELPHICI INTERPRES.

Delphis.

*Breui sane graue telum in virū Phœbus immittet
Vastatorem Parnasi. de cæde autē Cretenses viri
Manus purgabunt, at fama nunquam abolebitur.*

f iij

IIII. PELIADVM.

*Iupiter fuit, Iupiter ē, Iupiter erit, o magne Iupiter.
Terra fruges emittit, idcirco vocate matrē terram.*

XVIIII.

Oracula in infomnijs data.

Alexandro.

*Insula deinde quadam est in vndoso ponto,
Ante Ægyptum: Pharam autem illam nominant.*

Iuliano Cæsari.

*Iupiter quādo ad latā metā accesserit clari aquarij,
Et Saturnus virginis partē conscenderit quintā &
Vigesimam, imperator Constantius Asia terrā
Finem caræ vitæ inuisum & tristem habebit.*

Hipparcho.

*Suffer leo intoleranda passus patienti animo.
Nemo hominum iniusta faciens pœnam non luct.*

Lucullo.

Quid dormis magnanime leo? hinnuli namq; tibi

Mario. (prope sunt.

Gravia enim sunt lustra etiam abeuntis leonis.

Valenti imperatori.

*Celeriter vade ad Mimantem magnum,
Illic mors te grauis rapiet miser.*

Pausaniæ. (iniuria.

Abi ad iudiciū ppius: valde graue malū est viris

ΙΙΙΙ. ΠΕΛΙΑΔΩΝ.

Ζδὲ ἰὼ, Ζδὲ ἔσθι, Ζδὲ ἕσσεται, ὦ μεγάλε Ζδῷ.
Γὰ καρποὺς αἰψά, δὲ κλήζετε μητέρα γαῖαν.

X V I I I.

Χρηματισμοὶ δι' ἐνυπνίων δοθέντες.

Αλεξάνδρω.

Νῆσος ἔπειτά τις ἔσθι πολυχλύτω ἐνὶ πόντῳ,
Αἰγύπτῳ παρπάροισι· Φάρον δέ ἐκ κληήσκεισιν.

Ιελιανῶ ὦ Κασίτρι.

Ζδὲ ὅταν ἐς πλατὺ τέρμα μόλη κλυτοῦ ὑδροχόου,
Γαρθνικῆς ἢ Κρόνος μοίρη βαγίη ἔπι πέμπτη
Εἰκοστῇ, βασιλῆς Κωνσάντιος Ασιδδὸς αἴης
Τέρμα φίλου βιοτῆς τρυφῶν καὶ ἐπώδμων ἕξθ.

Ἰωπάρχω.

Τλήθι λέων ἀτλήτα παθῶν τετληνόπι θυμῷ.
Οὐδείς αἰθερότων ἀδικῶν τίσιν οὐκ ἀποτίσει.

Λαχεύλλω.

Τί κνώσας μεγάθυμε λέον; νεβροὶ δέ τοι ἐγχείς.

Μαρίω.

Δίναί γδ κοῖται καὶ ἀποιοχολύμοιο λέοντος.

Οὐδέητι αὐτοκράτει.

Τάχος βάδιζε παρὸς Μίμαντα τὸν μέγαν,
Εἴητα μόρος σε δεινὸς ἀρπάσει τάλαν.

Γαυστανία.

Στείχε δίκης ἄσων· μάλα τοι κακὸν ἀνδράσιν ὄβρις.

Σωκράτει.

Ἡματί κεν τελέστω Φθίω ἐρέωνων ἴκσιο.

Παραλελειμμένοι χησιμοί.

Ἀπόλλωνος τῆ Κλαρίς.

Οργια μὲν δεδαώτας ἐχρῶν ἠηπδία κεύθην
 Ἐν δ' ἀπάτη παύρη σιύσεις καὶ νοῖς ἀλαπαδνός.
 Φράζο τὸν πόρτων ὑπαὸν θεὸν ἔμμεν Ἰαώ,
 Χείματι μὲν τ' Αἴδλω, Δία δ' εἶαρος ἄρχομνός,
 Ἡέλιον ὃ ἦρας, μεσπύρου δ' ἀεθρὸν Ἰαώ.

Ἀπόλλωνος Ἰσμυίως τῆ ἐν Θήβας.

Ἰσὸς ὑφαγνόμνος, δῆψα κειχὸν, δῆψα ἀμεινον.

Ἀπόλλωνος τῆ Πυθίς.

Τίω ἔπι Θεομύδοντι μάχην μὲν παμμέλατ' ὄρνι,
 Τίω εἰ τοι κρέα πολλὰ παρέσεται ἀνδρῶποισι.

Ἀλκμήωνι.

Τιμῆν μ' ἀτρεῖς δῶρον μάϊαν ἀποπαῦσαι,
 Καὶ σὺ φέρῃ τιμῆν ἐμοὶ γῆρας, ὅποτε μήτηρ
 Ἀμφιαράον ἔκρυψ' ὑπὸ γλῶσσῶσι σιῶ ἵππων.

Μενελάω.

Γάργυρον φέρε κόσμον ἐλὼν ἀπὸ σῆς ἀλόγηιο
 Δέρης, ὃν ποτε Κύπρις ἔδωχ' Ἐλένη μέγα χάσμα·
 Ὡς οἱ Ἀλέξανδρος πῖον ἐχρῆσθην ἀποδώσει.

Παριμύσιω τῶ Μεταποντίνω.

Εἶρήμ' ἀμφὶ γλῶστος, ἀμείλιχε, μείλιχίσι·
 Δώσει οἱ μήτηρ οἴκω, τίω ἔξοχα τίε.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Socrati.

*Die tertio Phthiam glebosam venit.**Pratermissa.*

Apollinis Clarij.

*Mysteria qdē edoctos oportebat inaudita occulta-**Sed in errore exigua est sapiētia & mēs infirma. (re:**Dic omnium supremum deum esse Iao,**Hyeme quidem Plutonē, at Iouem vere incipiēte,**Et Solem æstate, autumno vero mollem Iao.*

Apollinis Ismenij Thebis.

Malum textorium texens alij malum, alij bonum.

Apollinis Pythij.

*Ad Thermodontem pugnam expecta atra avis.**Tunc carnes multæ aderunt hominibus.*

Alcmæoni.

*Pretiosum me rogas donum, insaniæ remedium,**Etiā tu afferto pretiosū mihi munus, quo olī mater**Amphiaräum occuluit sub terra cum ipsis equis.*

Menelao.

*Ex auro solidū affer ornatū detractū de tua uxoris.**Collo, quē olī Venus dedit Helenę magnū gaudiū.**Sic tibi Alexander pœnas grauiſſimas pender.*

Parmenisco Metapontino.

*Interrogor de risu, morose, blando:**Dabit tibi mater domi, quam summopere cole.*

F I N I S.